

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2020. gada 13. februārī
(OR. en)

6023/20

**Starpiestāžu lieta:
2020/0022(CNS)**

**CODIF 1
FISC 60
ECOFIN 81**

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Eiropas Komisijas ģenerāļsekretāra vārdā parakstījis direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i>
Saņemšanas datums:	2020. gada 12. februāris
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerāļsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM- MIKKELSEN</i>
K-jas dok. Nr.:	COM(2020) 49 final
Temats:	Priekšlikums - PADOMES DIREKTĪVA par administratīvu sadarbību nodokļu jomā (kodifikācija)

Pielikumā pievienots Komisijas kodifikācijas priekšlikums, kas minēts tematā (COM(2020) 49 final - 2020/0022 (CNS) un 1.-6. pielikums)

Delegācijas tiek aicinātas komentārus par kodifikācijas priekšlikumu sūtīt līdz piektdienai, 2020. gada 20. martam, uz šādām adresēm:

Codification@consilium.europa.eu **UN** sj-codification@ec.europa.eu

Delegācijas tiek aicinātas pievērst uzmanību praktiskajai rokasgrāmatai par tiesību aktu kodifikāciju (dok. 14722/14 + COR1).

Pielikumā: COM(2020) 49 *final*

Briselē, 12.2.2020.
COM(2020) 49 final

2020/0022 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

par administratīvu sadarbību nodokļu jomā (kodifikācija)

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. “Tautu Eiropas” kontekstā Komisija piešķir lielu nozīmi Savienības tiesību vienkāršošanai un skaidrošanai, lai tās padarītu skaidrākas un pieejamākas pilsoņiem, tādējādi sniedzot viņiem jaunas iespējas un izdevību izmantot viņiem piešķirtās īpašās tiesības.

Šo mērķi nevar sasniegt, kamēr daudzie noteikumi, kas tikuši grozīti vairākas reizes, bieži diezgan būtiski, paliek izkaisīti tādā veidā, ka tie jāmeklē daļēji oriģinālajā dokumentā un daļēji vēlākajos grozošajos dokumentos. Tādējādi, lai identificētu šībrīža noteikumus, ir vajadzīgs liels pētīšanas darbs salīdzināt daudz dažādu dokumentu.

Šā iemesla dēļ to noteikumu kodifikācija, kas bieži tikuši grozīti, ir arī svarīga, lai tiesību akti būtu skaidri un pārskatāmi.

2. Komisija 1987. gada 1. aprīlī nolēma¹ sniegt rīkojumu saviem darbiniekiem, ka visiem tiesību aktiem jātiek kodificētiem ne vēlāk kā pēc desmit grozījumiem, uzsverot, ka šī ir minimālā prasība un ka struktūrām tekstus, par kuriem tās ir atbildīgas, būtu jācenšas kodificēt pat īsākos laikposmos, lai nodrošinātu, ka to noteikumi ir skaidri un viegli saprotami.
3. Edinburgas Eiropadomes (1992. g. decembris) prezidentūras secinājumi to apstiprināja², uzsverot kodifikācijas nozīmi, jo tā nodrošina noteiktību attiecībā uz to, kādas tiesības attiecīgām jautājumam piemērojamas attiecīgajā laikā.

Kodifikācija ir jāveic, pilnībā ievērojot normālo procedūru Savienības tiesību aktu pieņemšanai.

Ņemot vērā to, ka nekādas izmaiņas pēc būtības nevar tikt veiktas dokumentos, kurus skar kodifikācija, Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ar 1994. gada 20. decembra Starpinstitūciju vienošanos ir nolēmuši, ka kodifikācijas dokumentu paātrinātai pieņemšanai var izmantot paātrinātu procedūru.

4. Šī priekšlikuma mērķis ir uzņemties Padomes 2011. gada 15. februāra Direktīvas 2011/16/ES par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK³ kodifikāciju. Jaunā direktīva aizstās dažādos tajā ietvertos tiesību aktus⁴; šis priekšlikums pilnībā saglabā kodificēto tiesību aktu saturu un līdz ar to tikai apkopo tos ar tādiem formāliem grozījumiem, ko prasa pati kodifikācijas veikšana.
5. Kodifikācijas priekšlikums tika izstrādāts, pamatojoties uz iepriekšēju Direktīvas 2011/16/ES un tās grozošo tiesību aktu konsolidāciju 23 oficiālajās valodās, ko veica Eiropas Savienības Publikāciju birojs ar datu apstrādes sistēmas palīdzību. Ja pantiem ir piešķirti jauni numuri, atbilstība starp vecajiem un jaunajiem numuriem ir norādīta tabulā, kas atrodas kodificētās direktīvas VI pielikumā.

¹ COM(87) 868 PV.

² Skat. Secinājumu A daļas 3. pielikumu.

³ Iekļauts likumdošanas programmā 2019. gadam.

⁴ Skat. šā priekšlikuma V pielikumu.

↓ 2011/16/ES (pielāgots)

2020/0022 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA

par administratīvu sadarbību nodokļu jomā (kodifikācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. un 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁵,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

↓

- (1) Padomes Direktīva 2011/16/ES⁶ ir vairākas reizes būtiski grozīta⁷. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.
-

↓ 2011/16/ES 3. apsvērums
(pielāgots)

- (2) ☒ Šai direktīvai būtu jāpiešķir ☒ dalībvalstīm pilnvaras efektīvi sadarboties starptautiskā līmenī, lai novērstu arvien pieaugošās globalizācijas negatīvās sekas iekšējā tirgū.
-

↓ 2011/16/ES 6. apsvērums
(pielāgots)

- (3) ☒ Šī direktīva ☒ būtu jāpieņem tiešajiem nodokļiem un netiešajiem nodokļiem, uz kuriem pagaidām neattiecas citi Savienības tiesību akti. Tāpēc uzskatāms, ka šī direktīva ir piemērots instruments efektīvas administratīvās sadarbības nodrošināšanai.

⁵ OV C [...], [...], [...] lpp.

⁶ Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

⁷ Sk. IV pielikumu.

↓ 2011/16/ES 7. apsvērumš
(pielāgots)

- (4) Šajā direktīvā ir paredzēti skaidri un precīzi noteikumi, ar ko reglamentē dalībvalstu administratīvo sadarbību, lai panāktu dalībvalstu plašu administratīvu sadarbību, jo īpaši saistībā ar informācijas apmaiņu. Skaidriem noteikumiem arī būtu jo īpaši jānodrošina, ka ir aptvertas visas juridiskās un fiziskās personas Savienībā, ņemot vērā aizvien pieaugošo tiesisko regulējumu skaitu, tostarp ne tikai tādus tradicionālus regulējumus kā tresti un fondi, bet arī jebkurus jaunus instrumentus, ko var izveidot nodokļu maksātāji dalībvalstīs.
-

↓ 2011/16/ES 8. apsvērumš
(pielāgots)

- (5) Būtu jāizmanto tieša saziņa starp dalībvalstu vietējiem vai valsts birojiem, kas atbild par administratīvo sadarbību, nodrošinot obligātu saziņu starp centrālajiem koordinācijas birojiem. Tiešas saziņas trūkums izraisa neefektivitāti, nepietiekamu administratīvās sadarbības pasākumu izmantošanu un novēlotu saziņu. Būtu jānotiek tiešai saziņai starp dienestiem, lai sadarbība kļūtu efektīva un ātra. Pilnvaru piešķiršana koordinācijas departamentiem būtu jāpakļauj katras dalībvalsts valsts noteikumiem.
-

↓ 2011/16/ES 9. apsvērumš

- (6) Dalībvalstīm pēc citu dalībvalstu lūguma par konkrētiem gadījumiem būtu jāveic informācijas apmaiņa, kā arī vajadzīgās procedūras, lai iegūtu šādu informāciju. “Prognozējamā svarīguma” norma ir paredzēta, lai nodrošinātu pēc iespējas plašāku informācijas apmaiņu nodokļu jomā, vienlaikus precizējot, ka dalībvalstīm nav atļauts veikt t. s. pierādījumu meklēšanu pēc nejaušības principa (“*fishing expeditions*”) vai pieprasīt informāciju, kas, visticamāk, nav saistīta ar attiecīgā nodokļu maksātāja nodokļu jautājumiem. Lai gan šīs direktīvas 24. pantā ir paredzētas procedūras prasības, minētās procedūras ir jāinterpretē brīvi, lai netraucētu efektīvu informācijas apmaiņu.
-

↓ 2014/107/ES 1. apsvērumš
(pielāgots)

- (7) Ir ievērojami pieaugusi pārrobežu krāpšana nodokļu jomā un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, un to novēršanai arvien vairāk uzmanības tiek veltīts gan Savienības, gan pasaules līmenī. Tādi ieņēmumi, kas nav deklarēti un kam netiek uzlikti nodokļi, ievērojami samazina valsts nodokļu ieņēmumus. Tāpēc ir nepieciešama nodokļu iekasēšanas efektivitāte un lietderība. Turklāt pēdējos gados ir būtiski saasinājušās arī pārrobežu līmenī īstenotas izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, agresīvas nodokļu plānošanas un kaitīgas nodokļu konkurences radītās problēmas. Vispārēji tas liedz dalībvalstīm piemērot izaugsmi veicinošu nodokļu politiku . Šajā sakarā svarīgs instruments ir automatiskā informācijas apmaiņa, un tas būtu enerģiski jāveicina kā nākotnes Eiropas un starptautisku standartu pārredzamības nodrošināšanai un informācijas apmaiņai nodokļu jomā.

↓ 2014/107/ES 2. apsvērums
(pielāgots)

- (8) Automātiska informācijas apmaiņa kā līdzeklis cīņā pret pārrobežu krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas tika atzīta arī starptautiskā līmenī (G20 un G8). Pēc sarunām starp Amerikas Savienotajām Valstīm un vairākām citām valstīm, tostarp visām dalībvalstīm, par divpusējiem automātiskās informācijas apmaiņas nolīgumiem, ar ko īstenot Savienoto Valstu Ārvalstu konta nodokļa atbilstības aktu (parasti sauktu par *FATCA*), Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO) saņēma G20 pilnvaras balstīties uz šiem nolīgumiem, lai izstrādātu vienotu globālo standartu automātiskai informācijas apmaiņai nodokļu jomā.

↓ 2014/107/ES 4. apsvērums
(pielāgots)

- (9) ESAO 2014. gadā publicēja finanšu konta informācijas nodokļu jomā automātiskas apmaiņas globālā standarta dažādus elementus, kas ietvēra Kompetentās iestādes nolīguma paraugu, Kopējo ziņošanas standartu (KZS) , komentārus par Kompetentās iestādes nolīguma paraugu un Kopējo ziņošanas standartu, un Informācijas tehnoloģiju priekšrakstus globālā standarta īstenošanai. Visu globālā standarta paketi G20 finanšu ministri un centrālo banku vadītāji apstiprināja 2014. gada septembrī.

↓ 2014/107/ES 5. apsvērums
(pielāgots)

- (10) Šai Direktīvai būtu jāparedz arī obligāta automātiska informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm par konkrētām ienākumu un kapitāla kategorijām, ko nodokļu maksātāji tur dalībvalstī, kura nav to rezidences vietas valsts. Tajā būtu jānosaka pakāpeniska pieeja, kā nostiprināt automātisku informācijas apmaiņu, to pakāpeniski attiecinot uz jaunām ienākumu un kapitāla kategorijām.

↓ 2014/107/ES 9. apsvērums
(pielāgots)

- (11) Lai minimizētu izmaksas un administratīvo slogu gan nodokļu administrācijām, gan uzņēmējiem, ļoti svarīgi ir arī nodrošināt, ka automātiskās finanšu informācijas apmaiņas Savienībā tvērums atbilst starptautiskajai attīstībai. Lai sasniegtu šo mērķi, dalībvalstīm būtu jāpieprasa finanšu iestādēm īstenot ziņošanas un pienācīgas pārbaudes noteikumus, kas pilnībā atbilst tiem, kuri izklāstīti ESAO izstrādātajā KZS . Turklāt obligātās automātiskās informācijas apmaiņas tvērumā būtu jāiekļauj to pašu informāciju, uz ko attiecas Kompetentās iestādes nolīguma paraugs un KZS . Katrai dalībvalstij būtu jābūt tikai vienam sarakstam ar iekšzemē definētām Finanšu iestādēm, kas nesniedz ziņojumus, un Izslēgtajiem kontiem, kuru tai būtu jāizmanto , īstenojot šo direktīvu un piemērojot citus nolīgumus, ar ko īsteno globālo standartu.

↓ 2014/107/ES 10. apsvēruma

- (12) To finanšu iestāžu, kas sniedz ziņojumus, un Kontu, par kuriem jāsniedz ziņojumi, kategorijas, uz kurām attiecas šī direktīva, ir izstrādātas, lai ierobežotu nodokļu maksātāju iespējas izvairīties no tā, ka par viņiem sniedz ziņojumu, pārvietojot aktīvus uz finanšu iestādēm vai ieguldot finanšu produktos, kas neietilpst šīs direktīvas darbības jomā. Tomēr konkrētas finanšu iestādes un konti, attiecībā uz kuriem pastāv zems risks, ka tos varētu izmantot, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas, nebūtu jāiekļauj šīs direktīvas jomā. Kopumā šajā direktīvā nebūtu jāiekļauj robežvērtības, jo tās var viegli apiet, sadalot kontus pa vairākām finanšu iestādēm. Finanšu informācijai, par kuru ir jāsniedz ziņojumi un ar kuru ir jāapmainās, būtu jāattiecas ne tikai uz visiem attiecīgajiem ienākumiem (procenti, dividendes un tamlīdzīgi ienākumi), bet arī uz kontu bilancēm un ieņēmumiem no Finanšu aktīvu pārdošanas, lai risinātu situācijas, kad nodokļu maksātājs cenšas slēpt kapitālu, kas pats par sevi ir ienākums vai aktīvi, attiecībā uz kuriem notikusi izvairīšanās no nodokļu maksāšanas. Tādēļ informācijas apstrāde saskaņā ar šo direktīvu ir nepieciešama un samērīga, lai dalībvalstu nodokļu iestādēm dotu iespēju pareizi un nekļūdīgi identificēt attiecīgos nodokļu maksātājus, piemērot un izpildīt savus nodokļu jomas tiesību aktus pārrobežu situācijās, izvērtēt iespējamību, ka ir notikusi izvairīšanās no nodokļu maksāšanas, un novērst turpmākas nevajadzīgas pārbaudes.

↓ 2014/107/ES 11. apsvēruma

- (13) Finanšu iestādes, kas sniedz ziņojumus, varētu izpildīt savus informēšanas pienākumus attiecībā uz atsevišķām Personām, par kurām jāsniedz ziņojums, ievērojot sīki izstrādātu saziņas kārtību, tostarp saziņas biežumu, kas noteikta to iekšējās procedūrās saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktiem.

↓ (ES) 2015/2376 1. apsvēruma
(pielāgots)

- (14) Iepriekšēju nodokļu nolēmumu izdošana, ar ko veicina konsekventu un pārredzamu tiesību aktu piemērošanu, ir ierasta prakse, tostarp Savienībā. Nodrošinot noteiktību uzņēmumiem, nodokļu jomas tiesību aktu precizēšana nodokļu maksātājiem var veicināt ieguldījumus un tiesību aktu ievērošanu un tādējādi var veicināt to, ka tiek sasniegts mērķis turpināt attīstīt vienoto tirgu Savienībā, balstoties uz principiem un brīvībām, kas ir Līgumu pamatā. Tomēr nolēmumi attiecībā uz nodokļu vajadzībām izveidotām struktūrām ir ļāvuši atsevišķos gadījumos panākt zemu nodokļu līmeni par mākslīgi augstām ienākuma summām valstī, kas izdod, groza vai atjauno iepriekšēju nolēmumu, un ir veicinājuši to, ka saglabājas mākslīgi zemas ienākuma summas, kurām jāuzliek nodokļi jebkurā citā iesaistītajā valstī. Tāpēc ir nepieciešama augsta līmeņa pārredzamība.

↓ (ES) 2015/2376 7. apsvēruma

- (15) Nodokļu maksātājiem ir tiesības paļauties uz iepriekšēju pārrobežu nolēmumu vai iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, piemēram, nodokļu uzlikšanas vai nodokļu revīzijas laikā, ar nosacījumu, ka fakti, uz kuriem balstās iepriekšēji pārrobežu nolēmumi vai iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu, ir atspoguļoti

korekti un ka nodokļu maksātāji ievēro iepriekšēju pārrobežu nolēmumu vai iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu noteikumus.

↓ (ES) 2015/2376 8. apsvērums
(pielāgots)

- (16) Dalībvalstīm būtu jāveic informācijas apmaiņu neatkarīgi no tā, vai nodokļu maksātājs ievēro iepriekšēja pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu noteikumus.
-

↓ (ES) 2015/2376 10. apsvērums
(pielāgots)

- (17) Lai gūtu iespējamo labumu no obligātās automatiskās informācijas apmaiņas par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, informācija būtu jāsniedz nekavējoties pēc to izdošanas, grozīšanas vai atjaunošanas un tāpēc būtu jānosaka regulāri informācijas paziņošanas intervāli.
-

↓ (ES) 2015/2376 11. apsvērums

- (18) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi saskaņā ar ļoti stingru nosacījumu kopumu no obligātās automatiskās informācijas apmaiņas izslēgt divpusējas vai daudzpusējas iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu ar trešām valstīm, ievērojot spēkā esošus starptautiskus nolīgumus ar minētajām valstīm, kurās minēto nolīgumu noteikumi neļauj atklāt informāciju, kas saņemta saskaņā ar minēto nolīgumu, trešās personas valstij. Tomēr šādos gadījumos tā vietā būtu jāapmainās ar 9. panta 5. punktā norādīto informāciju saistībā ar pieprasījumiem, kuru rezultātā tika izdotas minētās divpusējās vai daudzpusējās iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu. Tādēļ šādos gadījumos paziņojamajā informācijā būtu jāietver norāde, ka tā ir sniegta, pamatojoties uz šādu pieprasījumu.
-

↓ (ES) 2015/2376 13. apsvērums
(pielāgots)

- (19) Standarta veidlapā obligātajai automatiskajai informācijas apmaiņai par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu būtu jāņem vērā darbu, ko veic ESAO Kaitnieciskas nodokļu prakses forumā, saistībā ar Rīcības plānu par nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu (“*BEPS* rīcības plāns”) . Ir arī lietderīgi cieši un koordinēti sadarboties ar ESAO un ne tikai saistībā ar šādas standarta veidlapas izstrādi obligātajai automatiskajai informācijas apmaiņai. Galīgajam mērķim vajadzētu būt vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem visā pasaulē, kur Savienībai būtu jāuzņemas vadošā loma, popularizējot ideju par to, ka tādas informācijas klāstam par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu, ar kuru automatiski apmainās, vajadzētu būt diezgan plašam.
-

↓ (ES) 2015/2376 14. apsvērums

- (20) Dalībvalstīm būtu jāapmainās ar pamatinformāciju, un ierobežots pamatinformācijas kopums būtu jāpaziņo arī Komisijai. Tas ļautu Komisijai jebkurā laikā uzraudzīt un

novērtēt obligātās automatiskās informācijas apmaiņas faktisko piemērošanu attiecībā uz iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu. Tomēr informāciju, ko saņem Komisija, nevajadzētu lietot nekādiem citiem mērķiem. Šāda paziņošana neatbrīvos dalībvalsti no tās pienākumiem paziņot Komisijai par jebkura veida valsts atbalstu.

↓ (ES) 2015/2376 16. apsvērums
(pielāgots)

- (21) Vajadzības gadījumā, ņemot vērā obligātās automatiskās informācijas apmaiņas par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu posmu, dalībvalstij vajadzētu būt iespējai atsaukties uz 5. pantu attiecībā uz informācijas apmaiņu pēc pieprasījuma, lai no dalībvalsts, kas izdevusi nolēmumus vai vienošanās, saņemtu papildu informāciju, tostarp pilnu tekstu, kurā atspoguļoti iepriekšēji pārrobežu nolēmumi vai iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu.
-

↓ (ES) 2015/2376 18. apsvērums

- (22) Dalībvalstīm būtu jāveic visi saprātīgie pasākumi, kas vajadzīgi, lai likvidētu visus šķēršļus, kas varētu kavēt efektīvu un iespējami plašu obligāto automatisko informācijas apmaiņu par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu.
-

↓ (ES) 2015/2376 19. apsvērums
(pielāgots)

- (23) Lai veicinātu resursu efektīvu izmantošanu, atvieglotu informācijas apmaiņu un novērstu to, ka katrai dalībvalstij atsevišķi jāveic līdzīga tādas sistēmas izstrāde, kas paredzēta, lai uzglabātu informāciju, būtu jāparedz īpašs noteikums, lai centrālais direktorijs būtu pieejams visām dalībvalstīm un Komisijai un kurā dalībvalstīm būtu jāaugšupielādē un jāglabā informācija tā vietā, lai apmainītos ar minēto informāciju, izmantojot drošu e-pasta sistēmu.
-

↓ (ES) 2016/881 2. apsvērums

- (24) Tā kā Starptautiskas uzņēmumu grupas darbojas dažādās valstīs, tās var iesaistīties agresīvas nodokļu plānošanas praksēs, kas nav pieejamas vietējiem uzņēmumiem. Ja Starptautiskas uzņēmumu grupas šādi rīkojas, tikai vietēja mēroga uzņēmumi, kas parasti ir mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), var tikt īpaši ietekmēti, jo to nodokļu slogs ir lielāks nekā Starptautiskām uzņēmumu grupām. No otras puses, visas dalībvalstis var ciest no ieņēmumu zuduma, un pastāv risks, ka izveidojas konkurence piesaistīt Starptautiskas uzņēmumu grupas, piedāvājot tām papildu nodokļu priekšrocības.
-

↓ (ES) 2016/881 3. apsvērums

- (25) Dalībvalstu nodokļu iestādēm ir vajadzīga visaptveroša un būtiska informācija par Starptautiskām uzņēmumu grupām, proti, par to struktūru, transfertcenu noteikšanas politiku un iekšējiem darījumiem Savienībā un ārpus tās. Minētā informācija ļaus

nodokļu iestādēm reaģēt uz nevēlamu nodokļu praksi, izdarot izmaiņas tiesību aktos vai veicot atbilstīgus riska novērtējumus un nodokļu revīzijas, un noteikt, vai uzņēmumi ir iesaistījušies praksē, kas mākslīgi novirza ievērojamas ienākumu summas uz vidi, kurā pastāv nodokļu priekšrocības.

↓ (ES) 2016/881 4. apsvērums
(pielāgots)

- (26) Augsta līmeņa pārredzamība attiecībā pret nodokļu iestādēm varētu stimulēt Starptautiskas uzņēmumu grupas atteikties no konkrētas prakses un maksāt nodokļus taisnīgā apmērā valstī, kurā tiek gūta peļņa. Tāpēc pārredzamības nodrošināšana Starptautiskās uzņēmumu grupās ir nozīmīgs elements cīņā pret nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu.

↓ (ES) 2016/881 5. apsvērums
(pielāgots)

- (27) Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcijā par rīcības kodeksu attiecībā uz transfertcenu noteikšanas dokumentāciju saistītiem uzņēmumiem Eiropas Savienībā (*EU TPD*)⁸ paredzēta tāda metode Starptautiskām uzņēmumu grupām Savienībā, ar ko nodokļu iestādēm sniegt informāciju par globāla mēroga saimniecisko darbību un transfertcenu noteikšanas politiku (“pamatdokuments”) un informāciju par konkrētiem vietējās vienības darījumiem (“vietējais dokuments”). Tomēr *EU TPD* neparedz mehānismu, ar ko sniegt pārskatu par katru valsti.

↓ (ES) 2016/881 7. apsvērums

- (28) Lai uzlabotu publisko līdzekļu lietderīgu izmantošanu un samazinātu administratīvo slogu Starptautiskām uzņēmumu grupām, pārskatu sniegšanas pienākums būtu jāattiecinā tikai uz tām Starptautiskajām uzņēmumu grupām, kuru konsolidētie grupas gada ieņēmumi pārsniedz konkrētu summu. Ar šo direktīvu būtu jānodrošina, ka viena un tā pati informācija tiek laikus apkopota un darīta pieejama nodokļu pārvaldēm visā Savienībā.

↓ (ES) 2016/881 8. apsvērums

- (29) Lai nodrošinātu pienācīgu iekšējā tirgus darbību, Savienībai ir jānodrošina taisnīga konkurence starp Savienības Starptautiskajām uzņēmumu grupām un ārpus Savienības esošām Starptautiskajām uzņēmumu grupām, kurām viena vai vairākas vienības atrodas Savienībā. Tādēļ abu veidu grupām būtu jāpiemēro pārskatu sniegšanas pienākums. Tomēr, lai nodrošinātu raitu pāreju, dalībvalstīm pārskatu sniegšanas pienākumu būtu jāvar uz vienu gadu atlikt tām Sastāvā esošām vienībām, kas ir dalībvalsts rezidentes, bet nav Starptautisku uzņēmumu grupu Galīgie mātesuzņēmumi vai Surogātmātesuzņēmumi.

⁸ Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju rezolūcija (2006. gada 27. jūnijā) par Rīcības kodeksu attiecībā uz iekšējo cenu noteikšanas dokumentāciju asociētiem uzņēmumiem Eiropas Savienībā (*EU TPD*) (OV C 176, 28.7.2006., 1. lpp.).

↓ (ES) 2016/881 12. apsvērums

- (30) Pārskatu par katru valsti obligātai automātiskai apmaiņai starp dalībvalstīm katrā gadījumā būtu jāietver tādas noteiktas pamatinformācijas paziņošana, kas būtu pieejama tām dalībvalstīm, kurās, pamatojoties uz informāciju pārskatā par katru valsti, viena vai vairākas Starptautiskas uzņēmumu grupas vienības ir rezidentes nodokļu vajadzībām vai kurās tām uzlikti nodokļi par darījumdarbību, ko veic ar Starptautiskas uzņēmumu grupas pastāvīgās iestādes starpniecību.

↓ (ES) 2016/881 13. apsvērums
(pielāgots)

- (31) Lai līdz minimumam samazinātu izmaksas un administratīvo slogu gan nodokļu pārvaldēm, gan Starptautiskām uzņēmumu grupām, ir jāparedz noteikumi, kas atbilst starptautiskajām norisēm un veicina to īstenošanu. ESAO 2013. gada 19. jūlijā publicēja *BEPS* rīcības plānu, kas ir nozīmīga iniciatīva mainīt spēkā esošos starptautiskos noteikumus nodokļu jomā. ESAO 2015. gada 5. oktobrī publicēja nobeiguma ziņojumus, ko apstiprināja G20 valstu finanšu ministri. ESAO dokumentu kopumu 2015. gada 15. un 16. novembrī apstiprināja arī G20 valstu vadītāji.

↓ (ES) 2016/881 14. apsvērums
(pielāgots)

- (32) Strādājot pie *BEPS* rīcības plāna 13. darbības, Starptautiskām uzņēmumu grupām tika izstrādāts standarta kopums informācijas sniegšanai, tostarp pamatdokuments, vietējais dokuments un pārskats par katru valsti. Tādēļ, attiecībā uz noteikumiem par pārskatiem par katru valsti, ir lietderīgi ņemt vērā ESAO standartus.

↓ (ES) 2016/881 15. apsvērums

- (33) Gadījumā, ja Sastāvā esošā vienība nevar iegūt vai saņemt visu informāciju, kas nepieciešama, lai izpildītu pārskatu sniegšanas prasību saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstis to varētu uzskatīt par norādi uz nepieciešamību izvērtēt augsta līmeņa transfertcenu riskus un citus nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas riskus saistībā ar minēto Starptautisko uzņēmumu grupu.

↓ (ES) 2016/881 16. apsvērums

- (34) Ja dalībvalsts konstatē, ka kāda cita dalībvalsts pastāvīgi nav automātiski sniegusi pārskatus par katru valsti, tai būtu jācenšas ar minēto dalībvalsti sazināties.

↓ (ES) 2016/881 17. apsvērums

- (35) Savienības rīcībā attiecībā uz pārskatiem par katru valsti būtu jāturpina īpaši ņemt vērā turpmākās norises ESAO līmenī. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jāizmanto 2015. gada nobeiguma ziņojums par 13. darbību ESAO/G20 nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas projektā, ko izstrādājusi ESAO, kā pamats šīs

direktīvas ilustrācijai vai interpretācijai un konsekventas piemērošanas nodrošināšanai visās dalībvalstīs.

↓ (ES) 2016/881 20. apsvērums
(pielāgots)

- (36) Tāpēc obligātās informācijas apmaiņas darbības jomā būtu jāiekļauj automātisko informācijas apmaiņu par pārskatu par katru valsti.
-

↓ (ES) 2016/881 21. apsvērums
(pielāgots)

- (37) Ikgadējā ziņojumā Komisijai, ko dalībvalstis iesniedz saskaņā ar šīs Direktīvas 27. pantu, būtu sīki jāizklāsta vietējo pārskatu iesniegšanas apjoms saskaņā ar 10. pantu un III pielikuma II iedaļas 1. punktu un saraksts ar visām jurisdikcijām, kurās Sastāvā esošu vienību, kas atrodas ES, Galīgie mātesuzņēmumi ir rezidenti, bet kurās pilnīgi pārskati nav iesniegti vai nav notikusi apmaiņa ar tiem.
-

↓ (ES) 2018/822 3. apsvērums
(pielāgots)

- (38) Ņemot vērā to, ka lielākā daļa iespējami agresīvu nodokļu plānošanas shēmu pārsniedz vienas jurisdikcijas robežas, automātiskā informācijas apmaiņa starp dažādu dalībvalstu nodokļu iestādēm ir būtiska, lai nodrošinātu informāciju, kas šīm iestādēm ir vajadzīga, lai tās varētu rīkoties tad, kad tās konstatē agresīvu nodokļu praksi.
-

↓ (ES) 2018/822 4. apsvērums
(pielāgots)

- (39) “2017. gada 13. maija G7 Bari deklarācijā par nodokļu noziegumu un citu nelegālu kapitāla plūsmu apkarošanu” ESAO tika lūgta sākt diskusijas par to, kā var vērsties pret shēmām, kuras ir izstrādātas, lai apietu ziņošanu, kas paredzēta saskaņā ar CRS, vai kuru mērķis ir faktiskajiem īpašniekiem nodrošināt aizsardzību attiecībā uz nepārredzamām struktūrām, diskusijās apsverot arī modeli ar obligātas informācijas izpaušanas noteikumiem, pamatojoties uz pieeju, kas tiek piemērota pret apiešanas shēmām, kā izklāstīts BEPS 12. rīcības ziņojumā.
-

↓ (ES) 2018/822 5. apsvērums
(pielāgots)

- (40) Jāatgādina, ka daži finanšu starpnieki un citi nodokļu konsultāciju sniedzēji šķiet ir aktīvi palīdzējuši saviem klientiem slēpt naudu ārzonās.
-

↓ (ES) 2018/822 6. apsvērums
(pielāgots)

- (41) Ziņošana par iespējami agresīvām pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām var efektīvi sekmēt centienus izveidot taisnīgu nodokļu vidi iekšējā tirgū. Ņemot vērā iepriekš

minēto, ☒ būtu jānosaka ☒ starpniekiem pienākumu informēt nodokļu iestādes par noteiktām pārrobežu shēmām, ko, iespējams, varētu izmantot agresīvai nodokļu plānošanai. Pēc ziņošanas nodokļu iestādēm ☒ būtu ☒ jāveic informācijas apmaiņa ar līdzīgām iestādēm citās dalībvalstīs. Šādiem pasākumiem būtu arī jāuzlabo CRS efektivitāte. Turklāt būtu ļoti svarīgi nodrošināt Komisijai piekļuvi pietiekamam informācijas daudzumam, lai tā varētu uzraudzīt, vai šī direktīva darbojas pienācīgi. Šāda Komisijas piekļuve informācijai neatbrīvo dalībvalsti no tās pienākumiem paziņot Komisijai par jebkura veida valsts atbalstu.

↓ (ES) 2018/822 7. apsvērums
(pielāgots)

- (42) Ir atzīts, ka ar ziņošanu par iespējami agresīvām pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām būtu lielākas izredzes panākt tās paredzēto atturošo ietekmi, ja attiecīgā informācija pie nodokļu iestādēm nonāktu jau laikus jeb pirms šādas shēmas tiek faktiski īstenotas. Lai dalībvalstu pārvaldes iestādēm atvieglotu darbu, pēc tam automatiska informācijas apmaiņa par šādām shēmām ☒ būtu ☒ jānotiek katru ceturksni.
-

↓ (ES) 2018/822 8. apsvērums

- (43) Lai nodrošinātu pienācīgu iekšējā tirgus darbību un novērstu nepilnības ierosinātajā noteikumu sistēmā, ziņošanas pienākums būtu jānosaka visiem dalībniekiem, kuri parasti ir iesaistīti ziņojama pārrobežu darījuma vai šādu darījumu virknes īstenošanas plānošanā, popularizēšanā, organizēšanā vai vadīšanā, kā arī tiem, kas sniedz atbalstu vai konsultācijas. Būtu jāņem vērā arī tas, ka dažos gadījumos ziņošanas pienākums starpniekam nebūtu piemērojams tiesību aktos noteiktās saziņas konfidencialitātes dēļ vai tad, ja starpnieka nav, jo, piemēram, nodokļu maksātājs shēmu izstrādā un ievieš iekšēji. Tādējādi būtu ļoti svarīgi, lai tādos gadījumos nodokļu iestādes nezaudētu iespēju saņemt informāciju par nodokļu shēmām, kuras varētu būt saistītas ar agresīvu nodokļu plānošanu. Tāpēc ziņošanas pienākumu vajadzētu pārnest uz nodokļu maksātāju, kurš šādos gadījumos no shēmas gūst labumu.
-

↓ (ES) 2018/822 9. apsvērums

- (44) Agresīvas nodokļu plānošanas shēmas ir attīstījušās gadiem, līdz kļuvušas arvien sarežģītākas, un tās pastāvīgi tiek pārveidotas un pielāgotas, reaģējot uz aizsardzības pretpasākumiem, ko veic nodokļu iestādes. Ņemot vērā iepriekš minēto, būtu efektīvāk mēģināt noteikt iespējami agresīvas nodokļu plānošanas shēmas, izveidojot tādu darījumu iezīmju un elementu sarakstu, kuri nepārprotami norāda uz nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu nodokļu režīma izmantošanu, nevis definēt agresīvas nodokļu plānošanas jēdzienu. Minētās norādes tiek dēvētas par “pazīmēm”.
-

↓ (ES) 2018/822 10. apsvērums
(pielāgots)

- (45) Ņemot vērā to, ka galvenajam šīs direktīvas mērķim attiecībā uz ziņošanu par iespējami agresīvām pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām vajadzētu būt - nodrošināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību, ir ļoti svarīgi neregulēt Savienības līmenī vairāk, nekā tas ir nepieciešams paredzēto mērķu sasniegšanai. Tāpēc kopīgus

noteikumus par ziņošanu ☒ būtu ☒ jāattiecina tikai uz pārrobežu situācijām, proti, uz situācijām, kas aptver vairāk nekā vienu dalībvalsti, vai arī dalībvalsti un trešo valsti. Šādos apstākļos, proti, tādēļ, ka ir iespējama ietekme uz iekšējā tirgus darbību, var pamatot nepieciešamību ieviest vienotu noteikumu kopumu, nevis atstāt jautājumu risināšanai valstu līmenī. Dalībvalsts varētu veikt papildpasākumus attiecībā uz līdzīgu ziņošanu valstī, taču nekāda informācija, kas ir iegūta papildus informācijai, kas ir jāziņo saskaņā ar šo direktīvu, nebūtu automātiski jāpaziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Ar minēto informāciju varētu apmainīties pēc pieprasījuma vai spontāni, ievērojot piemērojamus noteikumus.

↓ (ES) 2018/822 11. apsvērums
(pielāgots)

- (46) Ņemot vērā to, ka ziņojamām shēmām vajadzētu būt ar pārrobežu dimensiju, būtu svarīgi attiecīgajā informācijā dalīties arī ar nodokļu iestādēm citās dalībvalstīs, lai nodrošinātu maksimālu šīs direktīvas efektivitāti atturēšanā no agresīvas nodokļu plānošanas prakses.
-

↓ (ES) 2018/822 13. apsvērums
(pielāgots)

- (47) Lai pēc iespējas samazinātu izmaksas un administratīvo slogu gan nodokļu iestādēm, gan starpniekiem un nodrošinātu šīs direktīvas efektivitāti atturēšanā no agresīvas nodokļu plānošanas prakses, automatiskās informācijas apmaiņas darbības jomai saistībā ar ziņojamām pārrobežu shēmām Savienībā vajadzētu saskaņēt ar starptautiskajām norisēm. Lai vērstos pret shēmām, kas ir izstrādātās, lai apietu ziņojumu sniegšanas pienākumus, kuros ir iekļauta automatiska informācijas apmaiņa, būtu jānosaka īpaša pazīme. Šīs pazīmes nolūkos pret nolīgumiem par automatisku finanšu kontu informācijas apmaiņu saskaņā ar *CRS* būtu jāattiecas līdzvērtīgi kā pret tiem ziņojumu sniegšanas pienākumiem, kas ir paredzēti 8. panta 4. punktā un I pielikumā. Kad šīs direktīvas daļas tiek piemērotas, lai vērstos pret *CRS* apiešanas shēmām un shēmām, kurās ir iesaistītas juridiskas personas vai juridiskas shēmas vai jebkādas līdzīgas struktūras, dalībvalstis kā uzskatāmības un interpretācijas materiālu piemērošanas konsekvences nodrošināšanai starp dalībvalstīm varētu izmantot ESAO darbu un konkrētāk tās izstrādāto “Modeli obligātās informācijas izpaušanas noteikumiem, ar ko vērstas pret *CRS* apiešanas shēmām un nepārredzamām ārzonu struktūrām”, un tam pievienotos “Komentārus” tādā mērā, kādā minētie dokumenti ir saskaņoti ar Savienības tiesību aktiem.
-

↓ (ES) 2018/822 14. apsvērums
(pielāgots)

- (48) Kaut arī tiešie nodokļi paliek dalībvalstu kompetencē, ir lietderīgi atsaukties uz uzņēmumu ienākuma nodokli nulles vai gandrīz nulles apmērā – vienīgi tādēļ, lai skaidri definētu tās pazīmes darbības jomu, kura attiecas uz shēmām, kas ietver pārrobežu darījumus, par kuriem starpniekiem vai – attiecīgā gadījumā – nodokļu maksātājiem būtu jāziņo saskaņā ar ☒ šo ☒ Direktīvu un par kuriem kompetentajam iestādēm būtu jāapmainās ar informāciju automātiski. Turklāt ir lietderīgi atgādināt, ka uz agresīvas pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām, kuru galvenais nolūks vai viens no galvenajiem nolūkiem ir iegūt nodokļu priekšrocību, kas ir pretrunā piemērojamo

nodokļu tiesību aktu priekšmetam vai mērķim, attiecas vispārīgais noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu, kurš izklāstīts 6. pantā Padomes Direktīvā (ES) 2016/1164⁹.

↓ 2011/16/ES 11. apsvērums
(pielāgots)

(49) Būtu jāveicina arī spontāna informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm.

↓ 2011/16/ES 12. apsvērums

(50) Būtu jānosaka termiņi informācijas sniegšanai saskaņā ar šo direktīvu, lai nodrošinātu savlaicīgu un tādējādi efektīvu informācijas apmaiņu.

↓ 2011/16/ES 13. apsvērums

(51) Svarīgi, lai vienas dalībvalsts nodokļu administrācijas ierēdņiem būtu atļauts atrasties citas dalībvalsts teritorijā.

↓ 2011/16/ES 14. apsvērums

(52) Tā kā nodokļu situācija, kurā vienas vai vairāku personu pienākums maksāt nodokļus noteikts vairākās dalībvalstīs, bieži ir saistīta ar kopējām vai papildu interesēm, būtu jānodrošina iespēja divām vai vairākām dalībvalstīm, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos un brīvprātīgi, veikt šādu personu vienlaicīgas pārbaudes.

↓ 2011/16/ES 15. apsvērums

(53) Ņemot vērā dažās dalībvalstīs noteikto juridisko prasību par tādu lēmumu un instrumentu paziņošanu nodokļu maksātājam, kas attiecas uz tā nodokļu saistībām, un ņemot vērā grūtības, ko šāda prasība rada nodokļu iestādēm, tostarp gadījumos, kad nodokļu maksātājs pārcēlies uz citu dalībvalsti, ir vēlams, lai šādos apstākļos nodokļu iestādes varētu lūgt tās dalībvalsts kompetento iestāžu sadarbību, uz kuru nodokļu maksātājs pārcēlies.

↓ (ES) 2015/2376 15. apsvērums

(54) Atsauksmes, kuras saņēmēja dalībvalsts sniedz informācijas nosūtītājam dalībvalstij, ir nepieciešams elements efektīvas automatiskās informācijas apmaiņas sistēmas darbībā. Tādēļ ir lietderīgi uzsvērt, ka dalībvalstu kompetentajām iestādēm vienreiz gadā būtu jānosūta atsauksmes par automatisku informācijas apmaiņu pārējām attiecīgajām dalībvalstīm. Praksē šīs obligātās atsauksmes būtu jānosūta, par to divpusēji vienojoties.

⁹ Padomes 2016. gada 12. jūlija Direktīva (ES) 2016/1164, ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV L 193, 19.7.2016., 1. lpp.).

↓ 2011/16/ES 17. apsvēruma

- (55) Vajadzīga dalībvalstu un Komisijas sadarbība, lai pastāvīgi pētītu sadarbības procedūras un apmainītos ar pieredzi un labāko praksi attiecīgajās jomās.
-

↓ 2011/16/ES 18. apsvēruma
(pielāgots)

- (56) Administratīvās sadarbības efektivitātei ir svarīgi, lai informāciju un dokumentus, kas iegūti saskaņā ar šo direktīvu, ņemot vērā šajā direktīvā noteiktos ierobežojumus, saņēmēja dalībvalsts var izmantot arī citiem mērķiem. Tāpat ir svarīgi, lai dalībvalstis būtu spējīgas , ievērojot konkrētus nosacījumus, nosūtīt šo informāciju trešām valstīm.
-

↓ 2011/16/ES 19. apsvēruma

- (57) Situācijas, kurās pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts var atteikties sniegt informāciju, būtu skaidri jānosaka un jāierobežo, ņemot vērā konkrētas aizsargājamas privātas intereses un sabiedrības intereses.
-

↓ 2011/16/ES 20. apsvēruma

- (58) Tomēr dalībvalsts nedrīkstētu atteikties nosūtīt informāciju tāpēc, ka informācija nav nepieciešama tās iekšējām interesēm, vai tāpēc, ka informācija ir bankas, citas finanšu iestādes, pārstāvja vai personas, kas darbojas kā aģents vai fiduciārs, rīcībā vai ir saistīta ar kādas personas īpašumtiesību interesēm.
-

↓ 2011/16/ES 21. apsvēruma

- (59) Šajā direktīvā ir paredzēti minimālie noteikumi, un tāpēc tai nebūtu jāierobežo dalībvalstu tiesības iesaistīties plašākā sadarbībā ar citām dalībvalstīm saskaņā ar saviem tiesību aktiem vai divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem, kas noslēgti ar citām dalībvalstīm.
-

↓ 2011/16/ES 22. apsvēruma

- (60) Būtu skaidri jānosaka arī, ka, ja dalībvalsts nodrošina kādai trešai valstij plašāku sadarbību, nekā paredzēts saskaņā ar šo direktīvu, tā nedrīkstētu atteikties nodrošināt šādu plašāku sadarbību citām dalībvalstīm, kas vēlas sākt šādu plašāku savstarpēju sadarbību.
-

↓ 2011/16/ES 23. apsvēruma

- (61) Informācijas apmaiņa būtu jāveic, izmantojot standarta veidlapas, formātus un saziņas kanālus.

↓ (ES) 2016/2258 2. apsvērum
(pielāgots)

- (62) Ja konta turētājs ir starpniekstruktūra, finanšu iestādei būtu jāizvērtē šo struktūru un jāidentificē tās faktiskos īpašniekus un jāziņo par tiem. Minētais svarīgais šīs direktīvas piemērošanas elements balstās uz tādu informāciju par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, kas iegūta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849¹⁰, lai identificētu faktiskos īpašniekus.
-

↓ (ES) 2016/2258 3. apsvērum
(pielāgots)

- (63) Lai nodrošinātu, ka tiek veikta efektīva pārraudzība attiecībā uz to, kā finanšu iestādes piemēro klientu uzticamības pārbaudes procedūras, kas noteiktas šajā Direktīvā, nodokļu iestādēm ir nepieciešama piekļuve informācijai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu. Bez šādas piekļuves minētās iestādes nevarētu veikt pārraudzību un revīzijas un apstiprināt, ka finanšu iestādes pienācīgi piemēro šo Direktīvu, pareizi identificējot starpniekstruktūras faktiskos īpašniekus un par tiem ziņojot.
-

↓ (ES) 2016/2258 4. apsvērum
(pielāgots)

- (64) Šī Direktīva ietver citus informācijas apmaiņas veidus un administratīvās sadarbības paņēmienus starp dalībvalstīm. Piekļuvei tādai informācijai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, ko uzglabā vienības saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 saistībā ar administratīvu sadarbību nodokļu jomā, būtu jānodrošina, ka nodokļu iestādes ir labāk aprīkotas, lai pildītu savus pienākumus saskaņā ar šo Direktīvu un iedarbīgāk apkarotu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un krāpšanu nodokļu jomā.
-

↓ (ES) 2016/2258 5. apsvērum
(pielāgots)

- (65) Tādēļ nodokļu iestādēm būtu jāspēj piekļūt informācijai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, procedūrām, dokumentiem un mehānismiem, kas pastāv, lai tās varētu pildīt savus pienākumus, pārbaudot, vai šī Direktīva tiek pareizi piemērota, un lai darbotos visa veida administratīvā sadarbība, kas paredzēta tajā .
-

↓ 2011/16/ES 24. apsvērum

- (66) Būtu jāveic administratīvās sadarbības efektivitātes novērtējums, jo īpaši pamatojoties uz statistikas datiem.
-

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 20. maija Direktīva (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

↓ 2011/16/ES 27. apsvērumš

- (67) Uz jebkādu informācijas apmaiņu, kas minēta šajā direktīvā, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679¹¹ un (ES) 2018/1725¹². Tomēr ir lietderīgi paredzēt konkrētu tiesību un pienākumu ierobežojumus, kas noteikti Regulā (ES) 2016/679, lai nodrošinātu minētās regulas 23. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētās intereses. Šādi ierobežojumi ir vajadzīgi un samērīgi, ņemot vērā iespējamo ieņēmumu zaudējumu dalībvalstīm un šajā direktīvā iekļautās informācijas būtisko nozīmi, lai efektīvi cīnītos pret krāpšanu.

↓ 2014/107/ES 12. apsvērumš

- (68) Finanšu iestādēm, kas sniedz ziņojumus, informācijas nosūtītājām dalībvalstīm un informācijas saņēmējām dalībvalstīm kā personas datu apstrādātājām informāciju, kas apstrādāta saskaņā ar šo direktīvu, nevajadzētu uzglabāt ilgāk, nekā nepieciešams tās mērķu sasniegšanai. Ņemot vērā atšķirības dalībvalstu tiesību aktos, maksimālais uzglabāšanas laikposms būtu jānosaka, atsaucoties uz attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem personas datu apstrādātāju jomā saistībā ar noilgumu.

↓ (ES) 2016/881 22. apsvērumš
(pielāgots)

- (69) Informācijai, ar ko apmainās saskaņā ar šo direktīvu, ☒ nebūtu jāizraisa ☒ komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa izpaušanu vai tādas informācijas izpaušanu, kuras izpaušana būtu pretrunā sabiedriskajai kārtībai.

↓ (ES) 2016/881 9. apsvērumš

- (70) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par to attiecīgo valstu noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un jānodrošina, ka minētās sankcijas tiek īstenotas. Kaut gan sankciju izvēle paliek dalībvalstu ziņā, paredzētajām sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

↓ 2014/107/ES 13. apsvērumš

- (71) Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jāizmanto ESAO izstrādātie Komentāri par Kompetentās iestādes nolīguma paraugu un Kopējo ziņošanas standartu kā pamats ilustrācijai vai interpretācijai un lai nodrošinātu konsekveni piemērošanā starp dalībvalstīm. Savienības rīcībā šajā jomā būtu jāturpina īpaši ņemt vērā turpmākie notikumi ESAO līmenī.

¹¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 23. oktobra Regula (ES) 2018/1725 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

↓ (ES) 2018/822 16. apsvērumš
(pielāgots)

- (72) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai un jo īpaši automātisko informācijas apmaiņu starp nodokļu iestādēm, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt standarta veidlapas ar ierobežotu skaitu elementu, tostarp valodu lietojuma kārtību. Tā paša iemesla dēļ būtu jāpiešķir arī īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt praktiskus pasākumus, kuri ir vajadzīgi, lai jauninātu kopējo sakaru tīklu un centrālo direktoriju administratīvai sadarbībai nodokļu jomā. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011¹³.

↓ (ES) 2016/2258 6. apsvērumš

- (73) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tiktāl, ciktāl šī direktīva paredz, ka nodokļu iestādēm piekļuve personas datiem jānodrošina ar likumu, tas uzreiz nenozīmē, ka ir vajadzīgs parlamenta pieņemts tiesību akts, neskarot konstitucionālo kārtību attiecīgajā dalībvalstī. Tomēr šādam likumam vajadzētu būt skaidram un precīzam un tā piemērošanai vajadzētu būt skaidrai un paredzamai personām, uz ko tas attiecas, saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru.

↓ (ES) 2015/2376 23. apsvērumš

- (74) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi – proti, dalībvalstu efektīvu administratīvo sadarbību saskaņā ar nosacījumiem, kas ir saderīgi ar iekšējā tirgus pienācīgu darbību, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet vienādības un efektivitātes dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

↓

- (75) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumi attiecībā uz termiņiem V pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai,

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU:

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Šajā direktīvā paredz noteikumus un kārtību, kādā dalībvalstis savstarpēji sadarbojas, lai apmainītos ar informāciju, kas ir prognozējami svarīga, lai pārvaldītu un īstenotu minēto dalībvalstu valsts tiesību aktus, kas attiecas uz 2. pantā minētajiem nodokļiem.
2. Šajā direktīvā paredz arī noteikumus attiecībā uz 1. punktā minētās informācijas elektronisku apmaiņu, kā arī noteikumus un kārtību, kādā dalībvalstis un Komisija sadarbojas jautājumos par koordināciju un izvērtēšanu.
3. Šī direktīva neietekmē to, kā dalībvalstīs piemēro noteikumus par savstarpēju palīdzību krimināllietās. Tā neskar arī dalībvalstu saistību izpildi attiecībā uz plašāku administratīvu sadarbību, kas izriet no citiem tiesību instrumentiem, tostarp divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro visiem nodokļiem, ko iekasē dalībvalsts, dalībvalsts teritoriālas vai administratīvas apakšvienības, tostarp vietējās iestādes, vai ko iekasē dalībvalsts vai apakšvienību vārdā.
2. Neskarot 1. punktu, šo direktīvu nepiemēro pievienotās vērtības nodoklim un muitas nodokļiem, kā arī akcīzes nodokļiem, uz kuriem attiecas citi Savienības tiesību akti par dalībvalstu savstarpēju administratīvu sadarbību. Šo direktīvu nepiemēro arī sociālā nodrošinājuma obligātajām iemaksām, kas iemaksājamas dalībvalstij vai dalībvalsts apakšvienībai, vai sociālā nodrošinājuma iestādēm, kas izveidotas saskaņā ar publiskajām tiesībām.
3. Panta 1. punktā minētos nodokļus nekādā gadījumā neuzskata par tādiem, kas aptver:
 - a) maksas, piemēram, par valsts iestāžu izdotām izziņām un citiem dokumentiem;
 - b) līgumiskas maksas, piemēram, atlīdzību par sabiedriskajiem pakalpojumiem.
4. Šī direktīva piemērojama 1. punktā minētajiem nodokļiem, kas noteikti teritorijā, uz kuru attiecas Līgumi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 52. pantu.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “kompetentā iestāde” – dalībvalsts kompetentā iestāde ir iestāde, ko attiecīgā dalībvalsts par tādu izraudzījusies. Rīkojoties saskaņā ar šo direktīvu, centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis arī tiek uzskatīts par kompetento iestādi atbilstīgi pilnvarojumam saskaņā ar 4. pantu;
- 2) “centrālais koordinācijas birojs” ir birojs, kas par tādu izraudzīts un kam uzticēta galvenā atbildība par saziņu ar citām dalībvalstīm administratīvās sadarbības jomā;
- 3) “koordinācijas departaments” ir jebkurš birojs, kas nav centrālais koordinācijas birojs un kas par tādu ir izraudzīts, lai saskaņā ar šo direktīvu veiktu tiešu informācijas apmaiņu;
- 4) “kompetentais ierēdnis” ir jebkurš ierēdnis, kas saskaņā ar šo direktīvu ir pilnvarots veikt tiešu informācijas apmaiņu;
- 5) “pieprasījuma iesniedzēja iestāde” ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai jebkurš kompetentais ierēdnis, kas iesniedz palīdzības pieprasījumu kompetentās iestādes vārdā;
- 6) “pieprasījuma saņēmēja iestāde” ir dalībvalsts centrālais koordinācijas birojs, koordinācijas departaments vai jebkurš kompetentais ierēdnis, kas saņem palīdzības pieprasījumu kompetentās iestādes vārdā;
- 7) “administratīvā procedūra” ir visas kontroles, pārbaudes un citi pasākumi, ko dalībvalstis ir veikušas, pildot savus pienākumus, lai nodrošinātu nodokļu tiesību aktu pareizu piemērošanu;
- 8) “informācijas apmaiņa pēc pieprasījuma” ir informācijas apmaiņa, pamatojoties uz pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts pieprasījumu pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij konkrētā gadījumā;

↓ (ES) 2016/881 1. panta
1. punkts

- 9) “automātiska apmaiņa” ir:

↓ (ES) 2018/822 1. panta
1. punkta a) apakšpunkta i) punkts

- a) direktīvas 8. panta 1. punktā un 9., 10. un 11. pantā – iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma iepriekš noteiktos regulāros intervālos. Direktīvas 8. panta 1. punktā atsauce uz pieejamo informāciju attiecas uz informāciju, kas ir reģistrēta informācijas paziņotājas dalībvalsts nodokļu reģistros un ko var iegūt saskaņā ar minētās dalībvalsts informācijas vākšanas un apstrādes procedūrām;

↓ (ES) 2016/881 1. panta
1. punkts

- b) direktīvas 8. panta 4. punktā – iepriekš noteiktas informācijas par rezidentiem citās dalībvalstīs sistemātiska paziņošana attiecīgajai rezidences vietas dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma iepriekš noteiktos regulāros intervālos;
-

↓ (ES) 2018/822 1. panta
1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts
(pielāgots)

- c) pārējos šīs direktīvas noteikumos, izņemot 8. panta 1. un 4. punktu un 9., 10. un 11. pantu, – tādas iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana, kas ☒ minēta ☒ a) un b) apakšpunktā.
-

↓ (ES) 2016/881 1. panta
1. punkts
→₁ (ES) 2018/822 1. panta
1. punkta a) apakšpunkta
iii) punkts

→₁ Direktīvas 8. panta 4. un 7. punkta, 25. panta 2. punkta, 30. panta 3. un 4. punkta un IV pielikuma kontekstā jebkuram ar lieliem sākuma burtiem rakstītajam terminam ir tāda nozīme, kāda tam piešķirta saskaņā ar I pielikumā iekļautajām definīcijām. ← Direktīvas 10. panta un III pielikuma kontekstā jebkuram ar lieliem sākuma burtiem rakstītajam terminam ir tāda nozīme, kāda tam piešķirta saskaņā ar III pielikumā iekļautajām definīcijām;

↓ 2011/16/ES (pielāgots)

- 10) “spontāna apmaiņa” ir nesistemātiska informācijas paziņošana citai dalībvalstij jebkurā brīdī un bez iepriekšēja pieprasījuma;
- 11) “persona” ir:
- a) fiziska persona;
 - b) juridiska persona;
 - c) ja tāda iespēja ir paredzēta spēkā esošajos tiesību aktos – personu apvienība, kas atzīta par tiesīgu veikt juridiskas darbības, bet kam trūkst juridiskas personas statusa;
 - d) jebkura cita jebkāda veida un formas juridiska sistēma neatkarīgi no tā, vai tai ir juridiskas personas statuss, kuras īpašumā ir līdzekļi vai kura pārvalda līdzekļus, uz ko (tostarp arī uz ienākumiem, kas no tiem gūti) attiecas jebkurš no nodokļiem, kurš iekļauts šīs direktīvas darbības jomā;
- 12) “elektroniski” nozīmē – izmantojot datu elektroniskās apstrādes, tostarp arī datu saspiešanai, un uzglabāšanas iekārtas, izmantojot vadus, radoraidīšanu, optiskās tehnoloģijas vai citus elektromagnētiskus līdzekļus;

- 13) “CCN tīkls” ir kopējā platforma, kas balstīta uz kopējo sakaru tīklu (CCN), kuru Savienība izveidojusi, lai nodrošinātu visas informācijas elektronisku nosūtīšanu starp kompetentajām muitas un nodokļu iestādēm;

↓ (ES) 2015/2376 1. panta
1. punkta b) apakšpunkts
(pielāgots)

- 14) “iepriekšējs pārrobežu nolēmums” ir jebkura vienošanās, paziņojums vai cits instruments vai rīcība ar līdzīgu ietekmi, tostarp izdots, grozīts vai atjaunots saistībā ar nodokļu revīziju, un kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) to ir izdevusi, grozījusi vai atjaunojusi dalībvalsts valdība vai nodokļu iestāde, vai dalībvalsts teritoriālas vai administratīvas apakšvienības, tostarp vietējās iestādes, vai tas ir izdots, grozīts vai atjaunots to vārdā – neatkarīgi no tā, vai to faktiski izmanto;
- b) tas ir izdots, grozīts vai atjaunots konkrētai personai vai personu grupai, un minētā persona vai personu grupa uz to ir tiesīga paļauties;
- c) tas attiecas uz tāda juridiska vai administratīva noteikuma interpretāciju vai piemērošanu, kas attiecas uz to valsts tiesību aktu īstenošanu vai izpildi, kuri ir saistīti ar dalībvalsts nodokļiem vai dalībvalsts teritoriālu vai administratīvu apakšvienību, tostarp vietējo iestāžu, nodokļiem;
- d) tas ir saistīts ar pārrobežu darījumu vai ar jautājumu par to, vai darbības, ko veic vai neveic persona citā jurisdikcijā, rada pastāvīgu pārstāvniecību;
- e) tas ir sagatavots, pirms tiek veikti tie darījumi vai darbības citā jurisdikcijā, kas potenciāli rada pastāvīgu pārstāvniecību, vai pirms tiek iesniegta nodokļu deklarācija par laikposmu, kurā notika darījums vai darījumu virkne, vai darbības.

Pārrobežu darījums var ietvert (bet neaprobežojas tikai ar to) ieguldījumu veikšanu, preču piegādi, pakalpojumu sniegšanu vai finansējuma nodrošināšanu, vai materiālo vai nemateriālo aktīvu izmantošanu, un tajā nav noteikti jābūt tieši iesaistītai personai, kas saņem iepriekšējo pārrobežu nolēmumu;

- 15) “iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu” ir jebkura vienošanās, paziņojums vai cits instruments vai rīcība ar līdzīgu ietekmi, tostarp izdota, grozīta vai atjaunota saistībā ar nodokļu revīziju, un kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) to ir izdevušas, grozījušas vai atjaunojušas vienas vai vairāku dalībvalstu valdības vai nodokļu iestādes, tostarp jebkura to teritoriāla vai administratīva apakšvienība, tostarp vietējās iestādes, vai tā ir izdota, grozīta vai atjaunota to vārdā – neatkarīgi no tā, vai to faktiski izmanto;
- b) tā ir izdota, grozīta vai atjaunota konkrētai personai vai personu grupai, un minētā persona vai personu grupa uz to ir tiesīga paļauties;
- c) pirms pārrobežu darījumu veikšanas starp saistītiem uzņēmumiem ar to nosaka pienācīgu kritēriju kopumu saistībā ar transfertcenu noteikšanu minētajiem darījumiem vai nosaka peļņas attiecināšanu uz pastāvīgo pārstāvniecību.

Uzņēmumi ir saistīti uzņēmumi, ja viens uzņēmums tieši vai netieši piedalās cita uzņēmuma vadībā, kontrolē vai kapitālā vai vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās uzņēmumu vadībā, kontrolē vai kapitālā.

Transfertcenās ir cenas, par kurām uzņēmums pārved materiālo un nemateriālo īpašumu vai sniedz pakalpojumus saistītiem uzņēmumiem, un “transfertcenās noteikšana” ir atbilstīgi jāinterpretē;

- 16) piemērojot 14. punktu, “pārrobežu darījums” ir darījums vai darījumu virkne, ja piemērojami viens vai vairāki no turpmākajiem nosacījumiem:
- a) ne visas darījuma vai darījumu virknes puses ir rezidenti nodokļu vajadzībām dalībvalstī, kura izdod, groza vai atjauno iepriekšējo pārrobežu nolēmumu;
 - b) darījuma vai darījumu virknes jebkura puse vienlaikus ir rezidents nodokļu vajadzībām vairāk nekā vienā jurisdikcijā;
 - c) viena no darījuma vai darījumu virknes pusēm veic darījumdarbību citā jurisdikcijā, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību, un darījums vai darījumu virkne veido daļu vai visu pastāvīgās pārstāvniecības darījumdarbību. Pārrobežu darījumā vai darījumu virknē ir ietvertas arī vienošanās, ko persona ir noslēgusi attiecībā uz tādu darījumdarbību citā jurisdikcijā, kuru minētā persona veic ar pastāvīgas uzņēmējdarbības vietas starpniecību;
 - d) šādiem darījumiem vai darījumu virknēm ir pārrobežu ietekme.
- Piemērojot 15. punktu, “pārrobežu darījums” ir darījums vai darījumu virkne, kurā iesaistīti saistītie uzņēmumi, no kuriem ne visi ir rezidenti nodokļu vajadzībām vienā jurisdikcijā, vai ja darījumam vai darījumu virknēm ir pārrobežu ietekme;
- 17) piemērojot 15. un 16. punktu, “uzņēmums” ir jebkāda veida darījumdarbības veikšana;

↓ (ES) 2018/822 1. panta
1. punkta b) apakšpunkts

- 18) “pārrobežu shēma” ir shēma, kas attiecas uz vairāk nekā vienu dalībvalsti vai arī dalībvalsti un trešo valsti, ja ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:
- a) ne visi shēmas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vienā un tai pašā jurisdikcijā;
 - b) viens vai vairāki shēmas dalībnieki vienlaikus ir rezidenti nodokļu vajadzībām vairāk nekā vienā jurisdikcijā;
 - c) viens vai vairāki shēmas dalībnieki veic darījumdarbību citā jurisdikcijā, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību, kura atrodas minētajā jurisdikcijā, un shēma veido visu minētās pastāvīgās pārstāvniecības darījumdarbību vai tās daļu;
 - d) kādu darbību citā jurisdikcijā veic tāds viens vai vairāki shēmas dalībnieki, kas nav rezidenti nodokļu vajadzībām vai kas neizveido pastāvīgu pārstāvniecību, kura atrodas minētajā jurisdikcijā;
 - e) šādai shēmai ir iespējama ietekme uz automātisko informācijas apmaiņu vai faktisko īpašumtiesību identificēšanu.
- Šā panta 18. – 25. punktā, 11. pantā un IV pielikumā shēma ietver arī shēmu virkni. Shēma var ietvert vairākus posmus vai daļas;
- 19) “ziņojama pārrobežu shēma” ir ikviena pārrobežu shēma, kam ir vismaz viena no IV pielikumā izklāstītajām pazīmēm;

- 20) “pazīme” ir kādas pārrobežu shēmas elements vai iezīme, kas norāda uz iespējamu nodokļu apiešanas risku, kā uzskaitīts IV pielikumā;
- 21) “starpnieks” ir ikviena persona, kas plāno, komercializē, organizē vai dara pieejamu ziņojamu pārrobežu shēmu īstenošanai vai vada tās īstenošanu.

Starpnieks ir arī ikviena persona, kura, ņemot vērā attiecīgos faktus un apstākļus un pamatojoties uz pieejamo informāciju un attiecīgajām speciālajām zināšanām un izpratni, kas vajadzīga, lai sniegtu šādus pakalpojumus, zina vai var pamatoti uzskatīt, ka zina, ka tā ir tieši vai ar citu personu palīdzību sniegusi palīdzību, atbalstu vai konsultācijas attiecībā uz to, lai plānotu, popularizētu, organizētu, darītu pieejamu ziņojamu pārrobežu shēmu īstenošanu vai vadītu tās īstenošanu. Ikvienai personai ir tiesības sniegt pierādījumus pat to, ka šī persona nezināja vai ka nevar pamatoti uzskatīt, ka tā zināja, ka minētā persona bija iesaistīta ziņojamā pārrobežu shēmā. Šajā nolūkā minētā persona var atsaukties uz visiem attiecīgajiem faktiem un apstākļiem, kā arī pieejamo informāciju un tās attiecīgajām speciālajām zināšanām un izpratni.

Persona, kuru atzīst par starpnieku, atbilst vismaz vienam no šādiem papildu nosacījumiem:

- a) tā ir rezidente nodokļu vajadzībām kādā no dalībvalstīm;
 - b) tai ir pastāvīga pārstāvniecība kādā dalībvalstī, un caur šo iestādi tiek sniegti pakalpojumi attiecībā uz shēmu;
 - c) tā ir inkorporēta kādā no dalībvalstīm vai tās darbību reglamentē kādas dalībvalsts tiesību akti;
 - d) tā ir reģistrēta kādā profesionālajā apvienībā, kura ir saistīta ar juridiskiem, nodokļu vai konsultāciju pakalpojumiem kādā dalībvalstī;
- 22) “attiecīgais nodokļu maksātājs” ir ikviena persona, kurai ziņojama pārrobežu shēma ir darīta pieejama īstenošanas nolūkā vai kura ir gatava īstenot ziņojamu pārrobežu shēmu vai ir īstenojusi šādas shēmas pirmo posmu;
- 23) direktīvas 11. pantā “saistīts uzņēmums” ir persona, kura ir saistīta ar citu personu vismaz vienā no šādiem veidiem:
- a) persona piedalās citas personas pārvaldībā tādējādi, ka var ievērojami ietekmēt šo citu personu;
 - b) persona piedalās citas personas kontrolē ar līdzdalību, kas pārsniedz 25 % balsstiesību;
 - c) persona piedalās citas personas kapitālā ar īpašumtiesībām, kas tieši vai netieši pārsniedz 25 % kapitāla;
 - d) personai ir tiesības uz vismaz 25 % citas personas peļņas.

Ja vienas un tās pašas personas pārvaldībā, kontrolē, kapitālā vai peļņā – kā minēts a) līdz d) apakšpunktā – piedalās vairāk par vienu personu, par saistītu uzņēmumu uzskata visas attiecīgās personas.

Ja vairāku personu pārvaldībā, kontrolē, kapitālā vai peļņā – kā minēts a) līdz d) apakšpunktā – piedalās vienas un tās pašas personas, par saistītu uzņēmumu uzskata visas attiecīgās personas.

Šajā apakšpunktā personu, kas attiecībā uz balsstiesībām vai kapitālu kādā vienībā rīkojas kopā ar citu personu, uzskata par tādu, kas tur līdzdalību visās balsstiesībās vai kapitālā minētajā vienībā, kurā līdzdalību tur minētā cita persona.

Netiešas līdzdalības gadījumā to, vai ir izpildīti c) apakšpunktā minētie nosacījumi, nosaka, sareizinot līdzdalības likmes secīgos līmeņos. Ja persona tur vairāk nekā 50 % balsstiesību, uzskata, ka tā tur 100 % balsstiesību.

Personu, viņas laulāto un viņas augšupējos vai lejupējos radniekus uzskata par vienu personu;

- 24) "tirgojama shēma" ir pārrobežu shēma, kas ir plānota, popularizēta, gatava īstenošanai vai darīta pieejama īstenošanai bez vajadzības veikt būtiskus pielāgojumus;
- 25) "individualizēta shēma" ir jebkādas pārrobežu shēma, kas nav tirgojama shēma.

↓ 2011/16/ES (pielāgots)

4. pants

Organizācija

1. Katra dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju par jebkādam izmaiņām attiecībā uz savu kompetento iestādi šīs direktīvas piemērošanai, kā iepriekš paziņots saskaņā ar Direktīvas 2011/16/ES 4. panta 1. punktu .

Komisija dara šo informāciju pieejamu citām dalībvalstīm un publicē dalībvalstu norādīto iestāžu sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde ieceļ centrālo koordinācijas biroju. Kompetentā iestāde ir atbildīga par Komisijas un citu dalībvalstu informēšanu par to.

Centrālo koordinācijas biroju var norīkot arī kā atbildīgo par saziņu ar Komisiju. Kompetentā iestāde ir atbildīga par Komisijas informēšanu par to.

3. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde var iecelt koordinācijas departamentus, kuriem ir piešķirta kompetence saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem vai politiku. Centrālais koordinācijas birojs atbild par koordinācijas departamentu saraksta atjaunināšanu un tā pieejamības nodrošināšanu attiecīgo pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem un Komisijai.

4. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde var iecelt kompetentos ierēdņus. Centrālais koordinācijas birojs atbild par kompetento ierēdņu saraksta atjaunināšanu un tā pieejamības nodrošināšanu attiecīgo pārējo dalībvalstu centrālajiem koordinācijas birojiem un Komisijai.

5. Ierēdņus, kas iesaistīti administratīvajā sadarbībā saskaņā ar šo direktīvu, jebkurā gadījumā šim nolūkam un saskaņā ar kompetento iestāžu noteikto kārtību uzskata par kompetentajiem ierēdņiem.

6. Ja koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis nosūta vai saņem sadarbības pieprasījumu vai atbildi uz sadarbības pieprasījumu, tas informē savas dalībvalsts centrālo koordinācijas biroju saskaņā ar minētās dalībvalsts noteikto kārtību.

7. Ja koordinācijas departaments vai kompetentais ierēdnis saņem sadarbības pieprasījumu, kurā lūgts veikt pasākumus, kuri nav tā kompetencē, kas tam piešķirta saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts valsts tiesību aktiem vai politiku, tas šādu pieprasījumu nekavējoties nosūta savas dalībvalsts centrālajam koordinācijas birojam un par to informē pieprasījuma iesniedzēju

iestādi. Šādā gadījumā 7. pantā noteiktais laikposms sākas nākamajā dienā pēc sadarbības pieprasījuma nosūtīšanas centrālajam koordinācijas birojam.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

I IEDAĻA

INFORMĀCIJAS APMAIŅA PĒC PIEPRASĪJUMA

5. pants

Procedūra informācijas apmaiņai pēc pieprasījuma

Pieprasījuma saņēmēja iestāde pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes pieprasījuma paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei jebkuru 1. panta 1. punktā minēto informāciju, kas ir tās rīcībā vai ko tā iegūst administratīvā procedūrā.

6. pants

Administratīvās procedūras

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde noorganizē jebkādu administratīvo procedūru veikšanu, kas vajadzīgas, lai iegūtu 5. pantā minēto informāciju.
2. Šīs direktīvas 5. pantā minētajā pieprasījumā var būt iekļauts pamatots konkrētas administratīvās procedūras pieprasījums. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uzskata, ka administratīvā procedūra nav vajadzīga, tā nekavējoties paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei attiecīgos iemeslus.
3. Lai iegūtu pieprasīto informāciju vai lai veiktu pieprasīto administratīvo procedūru, pieprasījuma saņēmēja iestāde ievēro kārtību, kādu tā ievērotu, ja rīkotos pēc savas iniciatīvas vai pēc savas dalībvalsts citas iestādes pieprasījuma.
4. Pēc pieprasījuma iesniedzējas iestādes īpaša lūguma pieprasījuma saņēmēja iestāde nosūta oriģināldokumentus, ja tas nav pretrunā ar pieprasījuma saņēmējas iestādes dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem.

7. pants

Termiņi

1. Pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz 5. pantā minēto informāciju, cik vien ātri iespējams un ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc pieprasījuma saņemšanas dienas.
Tomēr, ja pieprasījuma saņēmējas iestādes rīcībā šāda informācija jau ir, informāciju nosūta divos mēnešos pēc minētās dienas.
2. Konkrētos īpašos gadījumos pieprasījuma saņēmēja iestāde un pieprasījuma iesniedzēja iestāde var vienoties par termiņiem, kas atšķiras no 1. punktā paredzētajiem.
3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā septiņas darbdienu pēc saņemšanas, ja iespējams – elektroniski, apstiprina pieprasījuma saņemšanu pieprasījuma iesniedzējai iestādei.

4. Viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas pieprasījuma saņēmēja iestāde paziņo pieprasījuma iesniedzējai iestādei par jebkādiem trūkumiem pieprasījumā un par situāciju skaidrojošas papildu informācijas nepieciešamību. Šādā gadījumā 1. punktā paredzētie termiņi sākas nākamajā dienā pēc tam, kad pieprasījuma saņēmēja iestāde ir saņēmusi vajadzīgo papildu informāciju.

5. Ja pieprasījuma saņēmēja iestāde uz pieprasījumu nespēj atbildēt līdz termiņa beigām, tā par to nekavējoties un jebkurā gadījumā trijos mēnešos pēc pieprasījuma saņemšanas informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi un norāda atbildes kavējuma iemeslus un datumu, līdz kuram tā, iespējams, spētu sniegt atbildi.

6. Ja pieprasījuma saņēmējas iestādes rīcībā nav pieprasītās informācijas un tā nespēj atbildēt uz informācijas pieprasījumu vai atsakās to darīt 21. pantā paredzēto iemeslu dēļ, tā nekavējoties, bet ne vēlāk kā viena mēneša laikā pēc pieprasījuma saņemšanas informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par iemesliem.

II IEDAĻA

OBLIGĀTA AUTOMĀTISKA INFORMĀCIJAS APMAIŅA

8. pants

Obligātās automātiskās informācijas apmaiņas darbības joma un nosacījumi

1. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde ar automātisku informācijas apmaiņu paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei tādu informāciju par taksācijas periodiem no 2014. gada 1. janvāra, kas ir pieejama par minētās citas dalībvalsts rezidentiem; minētā informācija ir par šādām konkrētām ienākumu un kapitāla kategorijām, kā tās saprot saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura paziņo šo informāciju:

- a) ienākumi no nodarbinātības;
- b) direktoru atalgojumi;
- c) dzīvības apdrošināšanas produkti, kas nav reglamentēti ar citiem Savienības juridiskiem instrumentiem par informācijas apmaiņu un ar citiem līdzīgiem pasākumiem;
- d) pensijas;
- e) īpašumtiesības un ienākumi no nekustamā īpašuma.

2. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādam izmaiņām informācijā, kas paziņota saskaņā ar Direktīvas 2011/16/ES 8. panta 2. punktu attiecībā uz 1. punktā uzskaitītajām kategorijām, attiecībā uz kurām tām ir pieejama informācija.

↓ 2014/107/ES 1. panta 2. punkta
a) apakšpunkts

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei var norādīt, ka tā nevēlas saņemt informāciju par vienu vai vairākām 1. punktā minētajām ienākumu un kapitāla kategorijām. Tā par to informē arī Komisiju.

Var uzskatīt, ka dalībvalsts nevēlas saņemt informāciju saskaņā ar 1. punktu, ja tā neinformē Komisiju par nevienu kategoriju, par kuru tai ir pieejama informācija.

4. Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai pieprasītu savām Finanšu iestādēm, kas sniedz ziņojumus, izpildīt I un II pielikumā iekļautos ziņojumu sniegšanas un pienācīgas pārbaudes noteikumus un nodrošinātu šādu noteikumu efektīvu īstenošanu un atbilstības ievērošanu saskaņā ar I pielikuma IX iedaļu.

Ievērojot piemērojamos ziņojumu sniegšanas un pienācīgas pārbaudes noteikumus, kas iekļauti I un II pielikumā, katras dalībvalsts kompetentā iestāde, veicot automatisku apmaiņu, 5. punkta b) apakšpunktā noteiktajā termiņā paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei šādu informāciju par taksācijas periodiem no 2016. gada 1. janvāra attiecībā uz Kontu, par kuru jāsniedz ziņojums:

- a) katras Personas, par kuru jāsniedz ziņojums un kura ir attiecīgā Konta turētāja, vārds, adrese, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs(-i) un (privātpersonas gadījumā) dzimšanas datums un vieta un – jebkuras tādas Vienības gadījumā, kas ir Konta turētāja un kas pēc pienācīgas pārbaudes noteikumu piemērošanas saskaņā ar pielikumiem ir identificēta kā tāda, kurai ir viena vai vairākas Kontrolējošās personas, kas ir Personas , par kurām jāsniedz ziņojums – Vienības nosaukums, adrese, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs(-i) un katras Personas, par kuru jāsniedz ziņojums, vārds, adrese, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs(-i) un dzimšanas datums un vieta;
- b) konta numurs (vai funkcionālais ekvivalents, ja konta numura nav);
- c) Finanšu iestādes, kas sniedz ziņojumus, nosaukums un identifikācijas numurs (ja tāds ir);
- d) konta bilance vai vērtība (tostarp – Apdrošināšanas līguma ar naudas vērtību vai Anuitātes līguma gadījumā – Vērtība naudā vai atpirkuma summa) attiecīgā kalendārā gada vai cita attiecīgā ziņošanas perioda beigās vai, ja konts attiecīgajā gadā vai ziņošanas periodā tika slēgts, informācija par konta slēgšanu;
- e) Turētāja konta gadījumā:
 - i) procentu kopējā bruto summa, dividenžu kopējā bruto summa, citu ienākumu, kuri gūti saistībā ar kontā turētajiem aktīviem, kopējā bruto summa, kas katrā gadījumā iemaksāta kontā vai kreditēta uz kontu (vai saistībā ar kontu) kalendārajā gadā vai citā attiecīgā ziņošanas periodā; un
 - ii) kopējie bruto ieņēmumi no finanšu aktīvu pārdošanas vai dzēšanas, kas iemaksāti kontā vai kreditēti uz kontu kalendārajā gadā vai citā attiecīgā ziņošanas periodā, kurā Finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, rīkojās kā turētājs, brokeris, vārda pakalpojumu sniedzējs vai citādi kā Konta turētāja aģents;
- f) jebkāda Noguldījumu konta gadījumā kopējā procentu summa, kas iemaksāta kontā vai kreditēta uz kontu kalendārajā gadā vai citā attiecīgā ziņošanas periodā;
- g) jebkura tāda konta gadījumā, kas nav aprakstīts e) vai f) apakšpunktā, – kopējā bruto summa, kas samaksāta vai kreditēta Konta turētājam saistībā ar kontu kalendārajā gadā vai citā attiecīgā ziņošanas periodā, attiecībā uz kuru Finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, ir maksāšanas pienākumam pakļauta persona vai parādnieks,

tostarp kopējā summa par jebkādiem ar dzēšanu saistītiem maksājumiem, kuri veikti Konta turētājam kalendārajā gadā vai citā attiecīgā ziņošanas periodā.

Informācijas apmaiņas saskaņā ar šo punktu vajadzībām, ja vien šajā punktā vai I un II pielikumā nav noteikts citādi, uz Kontu, par kuru jāsniedz ziņojums, veikto maksājumu summu un raksturojumu nosaka saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kas nosūta informāciju.

Šā punkta pirmā un otrā daļa prevalē pār 1. punkta c) apakšpunktu vai jebkuru citu Savienības juridisko instrumentu, ciktāl attiecīgā informācijas apmaiņa ir 1. punkta c) apakšpunkta vai jebkura cita Savienības juridiskā instrumenta darbības jomā.

↓ 2014/107/ES 1. panta 2. punkta d) apakšpunkts

5. Informācijas nosūtīšana notiek šādi:

- a) attiecībā uz 1. punktā paredzētajām kategorijām: vismaz reizi gadā sešos mēnešos pēc tā dalībvalsts nodokļu gada beigām, kurā informācija kļuva pieejama;
- b) attiecībā uz 4. punktā noteikto informāciju: vismaz reizi gadā deviņos mēnešos pēc kalendārā vai cita attiecīga ziņošanas perioda, uz kuru attiecas informācija, beigām.

↓ 2011/16/ES (pielāgots)

6. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem praktiskus pasākumus automatiskajai informācijas apmaiņai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru.

↓ 2014/107/ES 1. panta 2. punkta e) apakšpunkts (pielāgots)

7. Direktīvas I pielikuma VIII iedaļas B punkta 1. apakšpunkta c) punkta un C punkta 17. apakšpunkta g) punkta vajadzībām katra dalībvalsts informē Komisiju , ja ir jebkādas izmaiņas sarakstā ar vienībām un kontiem, kuri jāuztver attiecīgi kā Finanšu iestādes, kas nesniedz ziņojumus, un Izslēgtie konti, kurš Komisijai tika iesniegts saskaņā ar Direktīvas 2011/16/ES 8. panta 7.a punktu. Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* saņemtās informācijas apkopotu sarakstu un attiecīgā gadījumā sarakstu atjauno.

Dalībvalstis nodrošina, ka šā veida Finanšu iestādes, kas nesniedz ziņojumus, un Izslēgtie konti atbilst visām prasībām, kuras uzskaitītas I pielikuma VIII iedaļas B punkta 1. apakšpunkta c) punktā un C punkta 17. apakšpunkta g) punktā, un, jo īpaši, ka tas, ka Finanšu iestādei ir Finanšu iestādes, kas nesniedz ziņojumus, statuss un tas, ka kontam ir Izslēgtā konta statuss, nekaitē šīs direktīvas mērķiem.

↓ 2011/16/ES

8. Ja dalībvalstis vienojušās par informācijas automatisko apmaiņu par ienākuma un kapitāla papildu kategorijām, noslēdzot divpusējus vai daudzpusējus nolīgumus ar citām dalībvalstīm, tās dara zināmus minētos nolīgumus Komisijai; Komisija savukārt dara pieejamus minētos nolīgumus visām pārējām dalībvalstīm.

9. pants

Obligātās automātiskās informācijas apmaiņas par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu darbības joma un nosacījumi

1. Ja iepriekšējs pārrobežu nolēmums vai iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu ir izdota, grozīta vai atjaunota pēc 2016. gada 31. decembra, dalībvalsts kompetentā iestāde, veicot automātisku apmaiņu, saskaņā ar piemērojamiem praktiskiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot 25. pantu, par to informē visu pārējo dalībvalstu kompetentās iestādes, kā arī Komisiju – ar ierobežojumiem, kas izklāstīti šā panta 7. punktā.

2. Divpusējas vai daudzpusējas iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu ar trešām valstīm ir izslēgtas no automātiskas informācijas apmaiņas jomas saskaņā ar šo pantu, ja starptautiskais nodokļu nolīgums, saskaņā ar kuru ir noslēgta iepriekšējā vienošanās par cenas noteikšanu, par to neļauj atklāt informāciju trešām personām. Ar šādu divpusēju vai daudzpusēju iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu apmainās saskaņā ar 13. pantu, ja starptautiskais nodokļu nolīgums, saskaņā ar kuru ir noslēgta iepriekšējā vienošanās par cenas noteikšanu, ļauj par to atklāt informāciju un trešās valsts kompetentā iestāde dod atļauju atklāt informāciju.

Tomēr, ja divpusējas vai daudzpusējas iepriekšējas vienošanās par cenas noteikšanu tiktu izslēgtas no automātiskās informācijas apmaiņas saskaņā ar šā punkta pirmās daļas pirmo teikumu, 5. punktā norādīto informāciju, kas minēta pieprasījumā, kura rezultātā ir izdota šāda divpusēja vai daudzpusēja iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu, tā vietā apmainās saskaņā ar 1. punktu.

3. Panta 1. punktu nepiemēro, ja iepriekšējs pārrobežu nolēmums attiecas tikai uz vienas vai vairāku fizisku personu nodokļu lietām.

4. Informācijas apmaiņa notiek trīs mēnešos pēc tā kalendārā gada puses beigām, kurā iepriekšējie pārrobežu nolēmumi vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu ir izdotas, grozītas vai atjaunotas.

5. Informācijā, kas dalībvalstij jāpaziņo, ievērojot 1. punktu, ietver šādus datus:

- a) tādas personas, kas nav fiziska persona, identifikācija un – attiecīgā gadījumā – personu grupas, pie kuras tā pieder, identifikācija;
- b) kopsavilkums par iepriekšējo pārrobežu nolēmumu vai iepriekšējo vienošanos par cenas noteikšanu saturu, tostarp apraksts par attiecīgo darījumdarbību vai darījumiem, vai darījumu virkni, ko sniedz abstraktā veidā, neizraisot komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa atklāšanu, vai tādas informācijas atklāšanu, kura būtu pretrunā sabiedriskajai kārtībai;
- c) iepriekšējā pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu izdošanas, grozīšanas vai atjaunošanas datumi;
- d) iepriekšējā pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu derīguma termiņa sākuma datums, ja tāds ir norādīts;
- e) iepriekšējā pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu derīguma termiņa beigu datums, ja tāds ir norādīts;

- f) iepriekšējā pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu veids;
- g) iepriekšējā pārrobežu nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu darījuma vai darījumu virknes apjoms, ja šāds apjoms ir norādīts iepriekšējā pārrobežu nolēmumā vai ar iepriekšējo vienošanos par cenas noteikšanu;
- h) to kritēriju kopas apraksts, kas izmantoti transfertcenas noteikšanā vai pašā transfertcenā, ja ir iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu;
- i) tās metodes identifikācija, kas izmantota transfertcenas noteikšanā vai pašā transfertcenā, ja ir iepriekšēja vienošanās par cenas noteikšanu;
- j) to pārējo dalībvalstu identifikācija, ja tādas ir, kuras varētu skart iepriekšējais pārrobežu nolēmums vai iepriekšējā vienošanās par cenas noteikšanu;
- k) jebkuras personas, kas nav fiziska persona, identifikācija citās dalībvalstīs, ja tādas ir, kuras varētu ietekmēt iepriekšējais pārrobežu nolēmums vai iepriekšējā vienošanās par cenas noteikšanu (norādot, ar kurām dalībvalstīm ietekmētās personas ir saistītas);
- l) norāde par to, vai paziņotās informācijas pamatā ir iepriekšējais pārrobežu nolēmums vai pati iepriekšējā vienošanās par cenas noteikšanu, vai pieprasījums, kas minēts 2. punkta otrajā daļā.

6. Lai veicinātu šā panta 5. punktā minētās informācijas apmaiņu, Komisija pieņem praktiskus pasākumus, kas vajadzīgi šā panta īstenošanai, tostarp pasākumus, kas vajadzīgi, lai standartizētu šā panta 5. punktā minētās informācijas paziņošanu kā procedūras daļu, ko izmanto, lai noteiktu 24. panta 5. punktā paredzēto standarta veidlapu.

7. Informāciju, kas minēta 5. punkta a), b), h) un k) apakšpunktā, neziņo Komisijai.

8. Dalībvalstis – saskaņā ar 5. pantu un ņemot vērā 25. panta 4. punktu – var pieprasīt papildu informāciju, tostarp iepriekšējā nolēmuma vai iepriekšējās vienošanās par cenas noteikšanu pilnu tekstu.

↓ (ES) 2016/881 1. panta
2. punkts (pielāgots)

10. pants

Obligātās automātiskās informācijas apmaiņas attiecībā uz pārskatiem par katru valsti darbības joma un nosacījumi

1. Katra dalībvalsts veic nepieciešamos pasākumus, lai no Starptautiskas uzņēmumu grupas Galīgā mātesuzņēmuma, kas minētās dalībvalsts teritorijā ir rezidents nodokļu vajadzībām, vai no jebkuras Pārskatu sniedzošās vienības saskaņā ar III pielikuma II iedaļu pieprasītu iesniegt pārskatu par katru valsti attiecībā uz Pārskata fiskālo gadu 12 mēnešu laikā pēc Starptautiskas uzņēmumu grupas Pārskata fiskālā gada pēdējās dienas saskaņā ar III pielikuma II iedaļu.

2. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā pārskats par katru valsti saņemts saskaņā ar 1. punktu, 4. punktā noteiktajā termiņā, veicot automātisku apmaiņu, nosūta pārskatu par katru valsti jebkurai citai dalībvalstij, kurā, pamatojoties uz informāciju pārskatā par katru valsti, viena vai vairākas vienības, kas ir Pārskatu sniedzošās vienības Starptautiskās

uzņēmumu grupas Sastāvā esošās vienības, ir rezidentes nodokļu vajadzībām vai kurā tām uzlikti nodokļi par darījumdarbību, ko veic ar pastāvīgās iestādes starpniecību.

3. Pārskatā par katru valsti ietver šādu informāciju par Starptautisku uzņēmumu grupu:

- a) apkopotu informāciju, kura attiecas uz ieņēmumu summu, peļņu (zaudējumiem) pirms ienākuma nodokļa nomaksas, samaksāto ienākuma nodokli, uzkrāto ienākuma nodokli, pamatkapitālu, uzkrātajiem ienākumiem, darbinieku skaitu un materiālajiem aktīviem, kas nav nauda vai naudas ekvivalenti, attiecībā uz katru jurisdikciju, kurā darbojas Starptautiska uzņēmumu grupa;
- b) katras Starptautiskas uzņēmumu grupas Sastāvā esošās vienības identifikāciju, norādot minētās Sastāvā esošās vienības nodokļu vajadzībām izmantotās rezidences jurisdikciju un, ja tā atšķiras no minētās nodokļu vajadzībām izmantotās rezidences jurisdikcijas, to jurisdikciju, saskaņā ar kuras tiesību aktiem minētā Sastāvā esošā vienība ir izveidota, un minētās Sastāvā esošās vienības galvenās darījumdarbības vai darījumdarbību būtību.

4. Paziņošana notiek 15 mēnešu laikā pēc tās Starptautiskās uzņēmumu grupas Fiskālā gada pēdējās dienas, uz kuru attiecas pārskats par katru valsti.

↓ (ES) 2018/822 1. panta
2. punkts (pielāgots)
→₁ Labojums, OV L 31,
1.2.2019., 108. lpp

11. pants

Obligātās automātiskās informācijas apmaiņas par ziņojamām pārrobežu shēmām darbības joma un nosacījumi

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai starpniekiem pieprasītu par ziņojamām pārrobežu shēmām iesniegt tādu informāciju, kura tiem ir zināma, ir to rīcībā vai kontrolē, kompetentajām nodokļu iestādēm 30 dienu laikā, sākot no:

- a) nākamās dienas pēc tam, kad ziņojamā pārrobežu shēma ir darīta pieejama īstenošanai;
- b) nākamās dienas pēc tam, kad ziņojamā pārrobežu shēma ir gatava īstenošanai;
- c) ☒ dienas ☒, kad ir uzsākts ziņojamās pārrobežu shēmas īstenošanas pirmais posms,

atkarībā no tā, kurš apstāklis iestājas vispirms.

Neatkarīgi no pirmās daļas 3. panta 21. punkta otrajā daļā minētajiem starpniekiem arī pieprasa iesniegt informāciju 30 dienu laikā, sākot no nākamās dienas pēc tam, kad viņi tieši vai ar citu personu palīdzību ir snieguši palīdzību, atbalstu vai konsultācijas.

2. Tirgojamu shēmu gadījumā dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus nolūkā pieprasīt, lai starpnieks reizi trijos mēnešos sniegtu periodisku ziņojumu ar atjauninājumu, kas satur jaunu ziņojamu informāciju, kura minēta 14. punkta a), d), g) un h) apakšpunktā un kura kļuvusi pieejama kopš pēdējā ziņojuma iesniegšanas.

3. Ja starpniekam ir pienākums informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām iesniegt vairāku dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tas šādu informāciju iesniedz tikai tajā dalībvalstī, kura ir pirmā turpmākajā uzskaitījumā:

- a) dalībvalstī, kurā starpnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām;
- b) dalībvalstī, kurā starpniekam ir pastāvīga pārstāvniecība, caur kuru tiek sniegti pakalpojumi attiecībā uz shēmu;
- c) dalībvalstī, kurā starpnieks ir inkorporēts vai kuras tiesību akti reglamentē tā darbību;
- d) dalībvalstī, kurā starpnieks ir reģistrēts kādā profesionālajā apvienībā, kura ir saistīta ar juridiskiem, nodokļu vai konsultāciju pakalpojumiem.

4. Ja, ievērojot 3. punktu, ir pienākums sniegt vairākus ziņojumus, starpnieku atbrīvo no informācijas iesniegšanas pienākuma, ja tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka tā pati informācija ir iesniegta citā dalībvalstī.

5. Katra dalībvalsts var veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai piešķirtu starpniekiem tiesības uz atbrīvojumu no pienākuma iesniegt informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām, ja ziņošanas pienākums pārkāptu tiesības uz tiesību aktos noteiktās saziņas konfidencialitāti saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Šādos apstākļos katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai pieprasītu starpniekiem nekavējoties paziņot ikvienam citam starpniekam vai – ja šāda starpnieka nav – attiecīgajam nodokļu maksātājam par tā ziņošanas pienākumu saskaņā ar 6. punktu.

Starpniekiem var piešķirt pirmajā daļā minētās tiesības uz atbrīvojumu tikai tiktāl, ciktāl tie darbojas saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, kuros ir definēta viņu profesija.

6. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu, ka – gadījumos, kad nav starpnieka vai starpnieks paziņo attiecīgajam nodokļu maksātājam vai citam starpniekam par atbrīvojuma piemērošanu saskaņā ar 5. punktu, – pienākums iesniegt informāciju par ziņojamo pārrobežu shēmu attiecas uz šo citu informēto starpnieku vai – ja šāda starpnieka nav – uz attiecīgo nodokļu maksātāju.

7. Attiecīgais nodokļu maksātājs, uz kuru attiecas ziņošanas pienākums, iesniedz informāciju 30 dienu laikā, sākot no nākamās dienas pēc tam, kad ziņojamā pārrobežu shēma ir darīta pieejama īstenošanai minētajam attiecīgajam nodokļu maksātājam vai ir gatava, lai attiecīgais nodokļu maksātājs to varētu īstenot, vai kad ir uzsākts tās īstenošanas pirmais posms saistībā ar attiecīgo nodokļu maksātāju, atkarībā no tā, kurš apstākļi iestājas vispirms.

Ja attiecīgajam nodokļu maksātājam ir pienākums informāciju par ziņojamo pārrobežu shēmu iesniegt vairāku dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tas šādu informāciju iesniedz tikai tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kura ir pirmā turpmākajā uzskaitījumā:

- a) dalībvalsts, kurā attiecīgais nodokļu maksātājs ir rezidents nodokļu vajadzībām;
- b) dalībvalsts, kurā attiecīgajam nodokļu maksātājam ir pastāvīga pārstāvniecība, kas gūst labumu no shēmas;
- c) dalībvalsts, kurā attiecīgais nodokļu maksātājs saņem ienākumus vai gūst peļņu, lai gan attiecīgais nodokļu maksātājs nevienā dalībvalstī nav rezidents nodokļu vajadzībām un tam nevienā dalībvalstī nav pastāvīgas pārstāvniecības;
- d) dalībvalsts, kurā attiecīgais nodokļu maksātājs veic kādu darbību, lai gan attiecīgais nodokļu maksātājs nevienā dalībvalstī nav rezidents nodokļu vajadzībām un tam nevienā dalībvalstī nav pastāvīgas pārstāvniecības.

8. Ja, ievērojot 7. punktu, ir pienākums sniegt vairākus ziņojumus, attiecīgo nodokļu maksātāju atbrīvo no informācijas iesniegšanas pienākuma, ja tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka tā pati informācija ir iesniegta citā dalībvalstī.

9. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu, ka – gadījumos, kad ir vairāki starpnieki, – pienākums iesniegt informāciju par ziņojamo pārrobežu shēmu attiecas uz visiem starpniekiem, kas ir iesaistīti vienā un tai pašā ziņojamajā pārrobežu shēmā.

Starpnieks tiek atbrīvots no informācijas iesniegšanas pienākuma tikai tiktāl, ciktāl tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka to pašu informāciju, kas minēta 14. punktā, jau ir iesniedzis cits starpnieks.

10. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu, ka – gadījumos, kad ziņošanas pienākums attiecas uz attiecīgo nodokļu maksātāju un kad ir vairāki attiecīgie nodokļu maksātāji, – attiecīgais nodokļu maksātājs, kam ir jāiesniedz informācija saskaņā ar 6. punktu, ir tas, kurš ir pirmais turpmākajā uzskaitījumā:

- a) attiecīgais nodokļu maksātājs, kurš vienojies par ziņojamo pārrobežu shēmu ar starpnieku;
- b) attiecīgais nodokļu maksātājs, kurš vada shēmas īstenošanu.

Ikviens attiecīgais nodokļu maksātājs tiek atbrīvots no informācijas iesniegšanas pienākuma tikai tiktāl, ciktāl tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka to pašu informāciju, kas minēta 14. punktā, jau ir iesniedzis cits attiecīgais nodokļu maksātājs.

11. Katra dalībvalsts var veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai katram attiecīgajam nodokļu maksātājam pieprasītu iesniegt nodokļu iestādei informāciju par to, kā tas ir izmantojis shēmu katrā gadā, kad tā izmantota.

→₁ 12. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu starpniekiem un attiecīgajiem nodokļu maksātājiem iesniegt informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām, kuru pirmais posms īstenots laikposmā no 2018. gada 25. jūnija līdz 2020. gada 30. jūnijam. Starpnieki un attiecīgie nodokļu maksātāji attiecīgi iesniedz informāciju par minētajām ziņojamajām pārrobežu shēmām līdz 2020. gada 31. augustam. ←

13. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā iesniegta informācija saskaņā ar šā panta 1. līdz 12. punktu, veicot automātisku informācijas apmaiņu, paziņo šā panta 14. punktā minēto informāciju visu pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar praktiskajiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot 25. pantu.

14. Informācijā, ko dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo saskaņā ar 13. punktu, ietver attiecīgi šādus datus:

- a) starpnieku un attiecīgo nodokļu maksātāju identifikācija, tostarp vārds un uzvārds/nosaukums, dzimšanas datums un vieta (fiziskas personas gadījumā), rezidences vieta nodokļu vajadzībām, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs, un – attiecīgā gadījumā – personas, kuras ir ar attiecīgo nodokļu maksātāju saistīti uzņēmumi;
- b) informācija par IV pielikumā izklāstītajām pazīmēm, kuru dēļ par pārrobežu shēmu ir jāziņo;
- c) kopsavilkums par ziņojamās pārrobežu shēmas saturu, tostarp tās vispārzināmais nosaukums, ja tāds ir, un īss, vispārīgs apraksts par attiecīgo darījumdarbību vai shēmām, neizraisot komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa izpaušanu vai tādas informācijas izpaušanu, kuras izpaušana būtu pretrunā sabiedriskajai kārtībai;

- d) datums, kad ir uzsākts vai tiks uzsākts ziņojamās pārrobežu shēmas īstenošanas pirmais posms;
- e) informācija par valsts regulējumu, kas veido ziņojamās pārrobežu shēmas pamatu;
- f) ziņojamās pārrobežu shēmas vērtība;
- g) tās attiecīgā(-o) nodokļu maksātāja(-u) dalībvalsts un jebkuru citu dalībvalstu identifikācija, uz kurām varētu attiekties ziņojamā pārrobežu shēma;
- h) jebkuru tādu citu personu identifikācija dalībvalstī, kuras varētu ietekmēt ziņojamā pārrobežu shēma, norādot, ar kurām dalībvalstīm šādas personas ir saistītas.

15. Tas, ka nodokļu iestāde nereaģē uz ziņojamu pārrobežu shēmu, nenozīmē nekādu piekrišanu šajā shēmā iekļautajām darbībām vai nodokļu regulējuma piemērošanai attiecībā uz šo shēmu.

16. Lai veicinātu šā panta 13. punktā minētās informācijas apmaiņu, Komisija kopā ar procedūru, ar ko nosaka 24. panta 5. punktā paredzēto standarta veidlapu, pieņem praktiskus pasākumus, kuri vajadzīgi šā panta īstenošanai, tostarp pasākumus, kas vajadzīgi, lai standartizētu šā panta 14. punktā izklāstītās informācijas paziņošanu.

17. Komisijai nav piekļuves 14. punkta a), c) un h) apakšpunktā minētajai informācijai.

18. Automātiskā informācijas apmaiņa notiek viena mēneša laikā no tā ceturkšņa beigām, kurā informācija tika iesniegta. Pirmo reizi informāciju paziņo līdz 2020. gada 31. oktobrim.

↓ (ES) 2015/2376 1. panta 3. punkts (pielāgots)
--

12. pants

Automātisko apmaiņu darbības jomas paplašināšana

Komisija vajadzības gadījumā iesniedz Padomei priekšlikumu attiecībā uz 8. panta 1. punktā norādītajām kategorijām un nosacījumiem, tostarp nosacījumu, ka ir jābūt pieejamai informācijai par citu dalībvalstu rezidentiem, vai 8. panta 4. punktā minētajiem posteņiem, vai attiecībā uz abiem šiem jautājumiem.

Izskatot Komisijas iesniegto priekšlikumu, Padome izvērtē iespējas turpmāk stiprināt automātiskās informācijas apmaiņas efektivitāti un darbību un paaugstināt attiecīgās prasības, lai paredzētu, ka:

- a) izmantojot automātisko informācijas apmaiņu, katras dalībvalsts kompetentā iestāde par taksācijas periodiem, sākot no 2019. gada 1. janvāra, paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei informāciju attiecībā uz minētās citas dalībvalsts rezidentiem par visām 8. panta 1. punktā norādītajām ienākumu un kapitāla kategorijām, kā tās saprot saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura paziņo šo informāciju;
- b) 8. panta 1. un 4. punktā ietverto kategoriju un posteņu uzskaitījumu var paplašināt, iekļaujot tajā citas kategorijas un posteņus, tostarp autoratlīdzības.

III IEDAĻA

SPONTĀNA INFORMĀCIJAS APMAIŅA

13. pants

Spontānas informācijas apmaiņas darbības joma un nosacījumi

1. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei 1. panta 1. punktā minēto informāciju jebkurā no šiem gadījumiem:

- a) vienas dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka otrā dalībvalstī varētu rasties nodokļu zudums;
- b) persona, kam ir nodokļu saistības, saņem nodokļu samazinājumu vai atbrīvojumu no nodokļiem vienā dalībvalstī, kas varētu izraisīt nodokļu paaugstinājumu vai nodokļu saistības otrā dalībvalstī;
- c) komercdarījumi, ko persona, kam ir nodokļu saistības vienā dalībvalstī, veic ar personu, kam ir nodokļu saistības citā dalībvalstī, notiek ar vienas vai vairāku valstu starpniecību tā, lai vienā vai otrā dalībvalstī vai arī abās dalībvalstīs varētu rasties nodokļu ietaupījumi;
- d) dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pamats uzskatīt, ka nodokļu ietaupījumi varētu rasties no mākslīgas peļņas pārvešanas uzņēmumu grupās;
- e) informācija, ko kādai dalībvalstij nosūtījusi citas dalībvalsts kompetentā iestāde, ir radījusi iespēju iegūt informāciju, kas varētu būt būtiska, nosakot nodokļu saistības šajā dalībvalstī.

2. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes var pēc savas iniciatīvas paziņot citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm tām zināmu un citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm iespējami noderīgu informāciju.

14. pants

Termiņi

1. Kompetentā iestāde, kurai kļūst pieejama 13. panta 1. punktā minētā informācija, nosūta šo informāciju attiecīgai jebkuras citas dalībvalsts kompetentajai iestādei tik drīz, cik vien iespējams, un ne vēlāk kā mēnesi pēc tam, kad informācija kļuvusi pieejama.

2. Kompetentā iestāde, kurai saskaņā ar 13. pantu ir paziņota informācija, nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā septiņas darbdienu pēc saņemšanas, ja iespējams – elektroniski, apstiprina informācijas saņemšanu kompetentajai iestādei, kas sniegusi informāciju.

III NODAĻA

CITAS ADMINISTRATĪVĀS SADARBĪBAS FORMAS

I IEDAĻA

ATRAŠANĀS ADMINISTRATĪVAJOS BIROJOS UN LĪDZDALĪBA ADMINISTRATĪVAJĀS PROCEDŪRĀS

15. pants

Darbības joma un nosacījumi

1. Saskaņā ar pieprasījuma iesniedzējas iestādes un pieprasījuma saņēmējas iestādes vienošanos un ievērojot pēdējās noteikto kārtību, pieprasījuma iesniedzējas iestādes pilnvaroti ierēdņi nolūkā veikt 1. panta 1. punktā minētās informācijas apmaiņu var:

- a) atrasties birojos, kuros pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts administratīvās iestādes veic savus pienākumus;
- b) piedalīties administratīvajās procedūrās, ko veic pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts teritorijā.

Ja pieprasītā informācija ir dokumentos, kuriem pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem ir piekļuve, pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņiem nodod to norakstus.

2. Ciktāl to pieļauj pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts tiesību akti, 1. punktā minētajā vienošanās var noteikt, ka, ja pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņi piedalās administratīvajās procedūrās, tie var izjautāt indivīdus un izskatīt oficiālus dokumentus.

Pieprasījuma saņēmēja iestāde jebkuru tās personas atteikšanos respektēt pieprasījuma iesniedzējas iestādes ierēdņu veiktos pārbaudes pasākumus, attiecībā uz kuru tiek veikta izmeklēšana, uzskata par līdzvērtīgu atteikumam pakļauties pieprasījuma saņēmējas iestādes ierēdņiem.

3. Pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts pilnvarotiem ierēdņiem, kas atrodas citā dalībvalstī saskaņā ar 1. punktu, vienmēr jāspēj uzrādīt rakstisku pilnvarojumu, kurš apliecina to identitāti un oficiālo statusu.

II IEDAĻA

VIENLAICĪGAS PĀRBAUDES

16. pants

Vienlaicīgas pārbaudes

1. Ja divas vai vairākas dalībvalstis vienojas savā teritorijā veikt vienlaicīgas pārbaudes par vienu vai vairākām personām to kopīgās vai papildinošās interesēs, lai veiktu tādējādi iegūtās informācijas apmaiņu, piemēro 2., 3. un 4. punkta noteikumus.

2. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde neatkarīgi identificē personas, attiecībā uz kurām tā paredzējusi ieteikt vienlaicīgas pārbaudes veikšanu. Tā paziņo attiecīgo pārējo dalībvalstu

kompetentajām iestādēm par visiem gadījumiem, par kuriem tā iesaka veikt vienlaicīgu pārbaudi, pamatojot savu izvēli.

Tā norāda laikposmu, kurā minētās pārbaudes veicamas.

3. Katras attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde nolemj, vai tā vēlas piedalīties vienlaicīgajās pārbaudēs. Tā apstiprina savu piekrišanu vai paziņo pamatotu atteikumu iestādei, kas ieteikusi veikt vienlaicīgo pārbaudi.

4. Katras attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde ieceļ pārstāvi, kas ir atbildīgs par pārbaudes uzraudzību un koordinēšanu.

III IEDAĻA

ADMINISTRATĪVAIS PAZIŅOJUMS

17. pants

Paziņojuma pieprasījums

1. Pēc dalībvalsts kompetentās iestādes pieprasījuma citas dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē līdzīgu instrumentu paziņošanu pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī, paziņo adresātam visus tos instrumentus un lēmumus, kurus izdevušas pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts administratīvās iestādes un kuri attiecas uz šajā direktīvā aplūkoto nodokļu tiesību aktu piemērošanu tās teritorijā.

2. Paziņojuma pieprasījumos norāda paziņojamā instrumenta vai lēmuma priekšmetu un precizē adresāta vārdu un adresi, kā arī sniedz jebkuru citu informāciju, kas varētu atvieglot adresāta identificēšanu.

3. Pieprasījuma saņēmēja iestāde nekavējoties informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par pasākumiem, ko tā veikusi saistībā ar pieprasījumu, un jo īpaši par dienu, kurā instruments vai lēmums paziņots adresātam.

4. Pieprasījuma iesniedzēja iestāde lūdz veikt paziņojumu saskaņā ar šo pantu tikai tad, ja saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē attiecīgo dokumentu paziņošanu pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī, tā nevar veikt paziņojumu pati vai ja šāds paziņojums radītu nesamērīgas grūtības. Dalībvalsts kompetentā iestāde citas dalībvalsts teritorijā esošai personai var tiešā veidā ar ierakstītu pasta sūtījumu vai elektroniski paziņot jebkuru dokumentu.

IV IEDAĻA

ATSAUKSME

18. pants

Nosacījumi

1. Ja kompetentā iestāde sniedz informāciju saskaņā ar 5. vai 13. pantu, tā var lūgt kompetento iestādi, kas saņem informāciju, nosūtīt atsauksmi par to. Ja tiek lūgta atsauksme, kompetentā iestāde, kas saņēmusi informāciju, neskarot tās dalībvalstī piemērojamos noteikumus par nodokļu slepenības saglabāšanu un datu aizsardzību, nosūta atsauksmi tai kompetentajai iestādei, kas informāciju sniegusi, cik ātri vien iespējams, bet ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc tam, kad tapuši zināmi pieprasītās informācijas izmantošanas rezultāti. Komisija

☒, izmantojot īstenošanas aktus, ☒ nosaka praktiskus pasākumus. ☒ Minētos īstenošanas aktus pieņem ☒ saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes nosūta atsauksmes par automatisko informācijas apmaiņu citām attiecīgajām dalībvalstīm reizi gadā saskaņā ar praktiskiem pasākumiem, par kuriem panākta divpusēja vienošanās.

V IEDAĻA

LABĀKĀS PRAKSES UN PIEREDZES APMAIŅA

19. pants

Darbības joma un nosacījumi

1. Dalībvalstis kopā ar Komisiju pārbauda un izvērtē administratīvo sadarbību saskaņā ar šo direktīvu un apmainās ar savu pieredzi, lai uzlabotu šo sadarbību un vajadzības gadījumā izstrādātu noteikumus attiecīgajās jomās.

2. Dalībvalstis var kopīgi ar Komisiju izstrādāt pamatnostādnes par jebkādiem aspektiem, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai apmainītos ar labāko praksi un pieredzi.

IV NODAĻA

ADMINISTRATĪVO SADARBĪBU REGLAMENTĒJOŠIE NOTEIKUMI

20. pants

Informācijas un dokumentu nodošana

1. Uz informāciju, kas jebkādā veidā paziņota starp dalībvalstīm saskaņā ar šo direktīvu, attiecas dienesta noslēpuma pienākums, un tai noteikta tāda pati aizsardzība kā līdzīgai informācijai tās dalībvalsts tiesību aktos, kura to saņēmusi. Šādu informāciju var izmantot, lai pārvaldītu un īstenotu dalībvalstu valsts tiesību aktus, kas attiecas uz 2. pantā minētajiem nodokļiem.

Šādu informāciju var izmantot arī, lai novērtētu un izpildītu citus nodokļus un nodevas, uz kuriem attiecas 2. pants Padomes Direktīvā 2010/24/ES¹⁴, vai lai novērtētu un izpildītu sociālā nodrošinājuma obligātās iemaksas.

To tāpat var izmantot saistībā ar tiesvedību un administratīvām procedūrām, kurās nodokļu tiesību aktu pārkāpumu rezultātā var tikt noteiktas sankcijas, neskarot vispārējas tiesību normas un noteikumus, kas reglamentē atbildētāju un liecinieku tiesības šādā tiesvedībā.

2. Ar tās dalībvalsts kompetentās iestādes atļauju, kas saskaņā ar šo direktīvu sniedz informāciju, un tikai tādā mērā, kādā tas atļauts tās dalībvalsts tiesību aktos, kuras kompetentā iestāde šo informāciju saņem, informāciju un dokumentus, kas saņemti saskaņā ar šo direktīvu, var izmantot citiem nolūkiem nekā tiem, kas paredzēti 1. punktā. Šādu atļauju piešķir, ja informāciju līdzīgos nolūkos drīkst izmantot dalībvalstī, kuras kompetentā iestāde informāciju ir sniegusi.

¹⁴ Padomes 2010. gada 16. marta Direktīva 2010/24/ES par savstarpējo palīdzību prasījumu piedziņā attiecībā uz noteiktiem nodokļiem, nodevām un citiem pasākumiem (OV L 84, 31.3.2010., 1. lpp.).

3. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka informācija, ko tā saņēmusi no citas dalībvalsts kompetentās iestādes, var būt noderīga trešās dalībvalsts kompetentajai iestādei 1. punktā minētajos nolūkos, tā var nosūtīt minēto informāciju minētās trešās dalībvalsts kompetentajai iestādei ar noteikumu, ka šī nosūtīšana norit saskaņā ar šajā direktīvā paredzētajiem noteikumiem un kārtību. Tā informē dalībvalsts kompetento iestādi, no kuras informācija nākusi, par savu ieceri nosūtīt minēto informāciju trešajai dalībvalstij. Informācijas izcelsmes dalībvalsts var iebilst pret šādu informācijas nosūtīšanu 10 darbdienu laikā no dienas, kad tā saņēmusi paziņojumu no dalībvalsts par vēlmi nosūtīt informāciju.

4. Atļauju saskaņā ar 2. punktu izmantot informāciju, kura nosūtīta saskaņā ar 3. punktu, var piešķirt tikai tās dalībvalsts kompetentā iestāde, no kuras informācija nākusi.

5. Informāciju, ziņojumus, pārskatus un jebkādus citus dokumentus vai to apstiprinātus norakstus vai izrakstus no tiem, ko pieprasījuma saņēmēja iestāde ieguvusi un nosūtījusi pieprasījuma iesniedzējai iestādei saskaņā ar šo direktīvu, pieprasījuma iesniedzējas dalībvalsts kompetentās iestādes var izmantot kā pierādījumu ar tādiem pašiem noteikumiem kā minētās dalībvalsts iestādes sniegtu līdzīgu informāciju, ziņojumus, pārskatus un jebkādus citus dokumentus.

↓ (ES) 2016/881 1. panta
3. punkts

6. Neatkarīgi no šā panta 1. – 4. punkta informāciju, ar kuru dalībvalstis apmainās saskaņā ar 10. pantu, izmanto, lai izvērtētu augsta līmeņa transfertcenu riskus un citus riskus, kas saistīti ar nodokļu bāzes samazināšanu un peļņas novirzīšanu, tostarp, lai izvērtētu risku, ka Starptautiskas uzņēmumu grupas dalībnieki neievēro piemērojamās transfertcenu noteikšanas noteikumus, un attiecīgā gadījumā – lai veiktu atbilstošu ekonomisko un statistisko analīzi. Saņēmējas dalībvalsts nodokļu iestādes transfertcenu noteikšanas korekcijas nebalsta uz informāciju, ar kuru apmainās saskaņā ar 10. pantu. Neatkarīgi no iepriekš minētā – informāciju, ar kuru dalībvalstis apmainās saskaņā ar 10. pantu, nav aizliegts nodokļu revīzijas laikā izmantot kā pamatu turpmākām pārbaudēm par Starptautiskas uzņēmumu grupas transfertcenu noteikšanu vai citiem nodokļu jautājumiem, un tā rezultātā var veikt atbilstošas korekcijas Sastāvā esošas vienības ar nodokli apliekamajos ienākumos.

↓ 2011/16/ES (pielāgots)

21. pants

Ierobežojumi

1. Vienas dalībvalsts pieprasījuma saņēmēja iestāde sniedz citas dalībvalsts pieprasījuma iesniedzējai iestādei 5. pantā minēto informāciju ar noteikumu, ka pieprasījuma iesniedzēja iestāde pilnībā izmantojusi parastos informācijas avotus, kurus tā attiecīgajos apstākļos būtu varējusi izmantot, lai iegūtu pieprasīto informāciju, neapdraudot vēlamo mērķu sasniegšanu.

2. Šī direktīva pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij neuzliek par pienākumu veikt pārbaudes vai paziņot informāciju, ja šādas pārbaudes veikšana vai pieprasītās informācijas ievākšana pašas vajadzībām būtu pretrunā ar tās tiesību aktiem.

3. Pieprasījuma saņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde var atteikties sniegt informāciju, ja pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts juridisku iemeslu dēļ nevar sniegt līdzīgu informāciju.

4. Var atteikties sniegt informāciju, ja tas izraisītu komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa atklāšanu vai ja informācijas atklāšana būtu pretrunā sabiedriskajai kārtībai.

5. Pieprasījuma saņēmēja iestāde informē pieprasījuma iesniedzēju iestādi par informācijas pieprasījuma atteikuma iemesliem.

22. pants

Pienākumi

1. Ja dalībvalsts pieprasa informāciju saskaņā ar šo direktīvu, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts izmanto tās informācijas vākšanas pasākumus, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja minētai dalībvalstij šāda informācija, iespējams, nav nepieciešama pašas nodokļu vajadzībām. Minētais pienākums neskar 21. panta 2., 3. un 4. punktu, ko nekādā veidā nevar interpretēt kā tādu, kas pieprasījuma saņēmējai dalībvalstij ļautu atteikties sniegt informāciju tikai tāpēc, ka informācija nav vajadzīga tās iekšējām interesēm.

2. Šīs direktīvas 21. panta 2. un 4. punktu nekādā veidā nevar interpretēt kā tādu, kas dalībvalsts pieprasījuma saņēmējai iestādei ļautu atteikties sniegt informāciju tikai tāpēc, ka šī informācija ir bankas, citas finanšu iestādes, pārstāvja vai personas, kas darbojas kā aģents vai fiduciārs, rīcībā, vai tāpēc, ka informācija ir saistīta ar kādas personas īpašumtiesību interesēm.

3. Neatkarīgi no 2. punkta dalībvalsts var atteikties no pieprasītās informācijas nosūtīšanas, ja šāda informācija attiecas uz taksācijas periodiem līdz 2011. gada 1. janvārim un ja šādas informācijas nosūtīšanu varētu noraidīt, pamatojoties uz Direktīvas 77/799/EEK 8. panta 1. punktu, ar nosacījumu, ka tā ir pieprasīta pirms 2011. gada 11. marta.

23. pants

Trešai valstij nodrošinātas plašākas sadarbības izvēšana

Ja dalībvalsts nodrošina kādai trešai valstij plašāku sadarbību, nekā paredzēts saskaņā ar šo direktīvu, minētā dalībvalsts nedrīkst atteikties nodrošināt šādu plašāku sadarbību jebkurai dalībvalstij, kura vēlas sākt šādu plašāku savstarpēju sadarbību ar minēto dalībvalsti.

24. pants

Standarta veidlapas un elektroniskie formāti

1. Informācijas un administratīvo procedūru pieprasījumus saskaņā ar 5. pantu, kā arī atbildes uz tiem, apstiprinājumus, situāciju skaidrojošas papildu informācijas pieprasījumus, paziņojumus par nespēju vai atteikumu sniegt informāciju saskaņā ar 7. pantu pēc iespējas sūta, izmantojot standarta veidlapu, ko Komisija izveidojusi, izmantojot īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru.

Standarta veidlapām var pievienot ziņojumus, pārskatus un citus dokumentus vai to apstiprinātus norakstus vai izrakstus no tiem.

2. Panta 1. punktā minētajā standarta veidlapā iekļauj vismaz šādu informāciju, ko sniedz pieprasījuma iesniedzēja iestāde:

- a) tās personas identitāte, par kuru veicama pārbaude vai izmeklēšana;
- b) nodokļu mērķis, kuram informācija tiek pieprasīta.

Pieprasījuma iesniedzēja iestāde var tiktāl, ciktāl zināms, un saskaņā ar attīstību starptautiskā mērogā sniegt jebkuras personas vārdu un adresi, kuras īpašumā varētu būt pieprasītā informācija, kā arī jebkādas ziņas, kas pieprasījuma iesniedzējai iestādei varētu atvieglot informācijas iegūšanu.

3. Spontānu informāciju un apstiprinājumu par tās saņemšanu saskaņā attiecīgi ar 13. un 14. pantu, administratīvā paziņojuma pieprasījumus saskaņā ar 17. pantu un atsaukšanas saskaņā ar 18. pantu nosūta, izmantojot standarta veidlapu, ko Komisija izveidojusi, izmantojot īstenošanas aktus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru.

↓ 2014/107/ES 1. panta 3. punkts
(pielāgots)

4. Automātisko informācijas apmaiņu, ievērojot 8. pantu, veic, izmantojot standarta elektronisku formātu, ko Komisija izveidojusi, izmantojot īstenošanas aktus , lai atvieglotu šādu automātisko informācijas apmaiņu, un tas izmantojams visiem automātiskās informācijas apmaiņas veidiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru.

↓ (ES) 2018/822 1. panta
3. punkts (pielāgots)

5. Komisija drīkst, izmantojot īstenošanas aktus, pārstrādāt standarta veidlapas, ietverot valodu lietojuma kārtību, kas pieņemtas saskaņā ar Direktīvas 2011/16/ES 20. panta 5. punktu automātiskajai informācijas apmaiņai par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu saskaņā ar 9. pantu un par ziņojamām pārrobežu shēmām saskaņā ar 11. pantu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru.

Minētās standarta veidlapas nepārsniedz 9. panta 5. punktā un 11. panta 14. punktā minētos informācijas apmaiņas elementus un citas šādas saistītas jomas, kas saistītas ar šiem elementiem, kuri ir vajadzīgi, lai sasniegtu attiecīgi 9. panta un 11. panta mērķus.

Pirmajā daļā minētā valodu lietojuma kārtība neliedz dalībvalstīm paziņot 9. un 11. pantā minēto informāciju jebkurā Savienības oficiālajā valodā. Tomēr minētajā valodu lietojuma kārtībā var būt paredzēts, ka galvenie šādas informācijas elementi tiek nosūtīti arī citā Savienības oficiālajā valodā.

↓ (ES) 2016/881 1. panta
4. punkts (pielāgots)

6. Automātisko apmaiņu ar informāciju attiecībā uz pārskatu par katru valsti saskaņā ar 10. pantu veic, izmantojot III pielikuma III iedaļas 1., 2. un 3. tabulā norādīto standarta veidlapu. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka valodu lietojuma kārtību minētajai informācijas apmaiņai. Minētā kārtība neliedz dalībvalstīm paziņot 10. pantā minēto informāciju jebkurā no Savienības oficiālajām un darba valodām. Tomēr minētajā valodu lietojuma kārtībā var būt paredzēts, ka galvenie šādas informācijas elementi tiek nosūtīti arī citā Savienības oficiālajā valodā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru.

↓ 2011/16/ES (pielāgots)

25. pants

Praktiskie pasākumi

1. Informāciju, ko paziņo saskaņā ar šo direktīvu, pēc iespējas sniedz elektroniski, izmantojot *CCN* tīklu.

Vajadzības gadījumā Komisija ☒, izmantojot īstenošanas aktus, ☒ nosaka praktiskus pasākumus šā punkta pirmās daļas īstenošanai. ☒ Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru. ☒

↓ 2014/107/ES 1. panta 4. punkts

2. Komisija ir atbildīga par *CCN* tīkla jebkāda veida pilnveidošanu, kas vajadzīga, lai nodrošinātu šīs informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, un par *CCN* tīkla drošības nodrošināšanu.

Dalībvalstis ir atbildīgas par savu sistēmu jebkāda veida pilnveidošanu, kāda vajadzīga, lai nodrošinātu minētās informācijas apmaiņu, izmantojot *CCN* tīklu, un savu sistēmu drošības nodrošināšanu.

Dalībvalstis nodrošina, ka katrai atsevišķai Personai, par ko jāsniedz ziņojums, paziņo par to, ka attiecībā uz viņa datiem ir noticis drošības prasību pārkāpums, ja minētais pārkāpums varētu nelabvēlīgi ietekmēt viņa personas datu vai privātās dzīves aizsardzību.

Dalībvalstis atsakās no visiem prasījumiem atmaksāt izdevumus, kas radušies, piemērojot šo direktīvu, izņemot tādus izdevumus, kas vajadzības gadījumā saistīti ar ekspertiem samaksāto atlīdzību.

↓ (ES) 2015/2376 1. panta
5. punkta a) apakšpunkts

3. Noteiktā kārtībā Komisijas Drošības akreditācijas iestādes pienācīgi akreditētas personas minētajai informācijai drīkst piekļūt tikai tiktāl, cik tas ir vajadzīgs 5. punktā minētā direktorija un *CCN* tīkla apkopei, uzturēšanai un pilnveidošanai.

↓ 2011/16/ES

4. Sadarbības pieprasījumi, tostarp paziņojuma pieprasījumi, un pievienotie dokumenti var būt jebkurā valodā, par kuru pieprasījuma saņēmēja iestāde un pieprasījuma iesniedzēja iestāde ir vienojušās.

Minētajiem pieprasījumiem tulkojumu pieprasījuma saņēmējas iestādes dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām pievieno tikai īpašos gadījumos, kad pieprasījuma saņēmēja iestāde norāda iemeslu, kāpēc tā lūdz tulkojumu.

↓ (ES) 2018/822 1. panta
4. punkts (pielāgots)

5. ☒ Visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir pieejama informācija, kas reģistrēta ☒ dalībvalstu drošajā centrālajā direktoriņā administratīvai sadarbībai nodokļu jomā, ☒ kuram Komisija nodrošina tehnisku un apgādes atbalstu saskaņā ar Direktīvas 2011/16/ES 21. panta 5. punktu, ☒ kurā reģistrē informāciju, kas jāsniedz saistībā ar 9. panta 1. punktu ☒ un ☒ ar 11. panta 13., 14. un 16. punktu, lai īstenotu minētajos punktos paredzēto automatisko informācijas apmaiņu.

Arī Komisijai ir pieejama informācija, kas reģistrēta minētajā direktoriņā, tomēr saskaņā ar ierobežojumiem, kuri izklāstīti attiecīgi 9. panta 7. punktā un 11. panta 17. punktā. Komisija ☒, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka ☒ vajadzīgos praktiskos pasākumus. ☒ Minētos īstenošanas aktus pieņem ☒ saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru.

Kamēr minētais drošais centrālais direktoriņš vēl nedarbojas, 9. panta 1. punktā un 11. panta 13., 14. un 16. punktā paredzēto automatisko informācijas apmaiņu veic saskaņā ar šā panta 1. punktu un piemērojamiem praktiskajiem pasākumiem.

↓ (ES) 2016/881 1. panta
5. punkts

6. Informāciju, ko paziņo saskaņā ar 10. panta 2. punktu, sniedz elektroniski, izmantojot CCN tīklu. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem nepieciešamos praktiskos pasākumus, lai jauninātu CCN tīklu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru.

↓ 2011/16/ES

26. pants

Īpaši pienākumi

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai:

- a) nodrošinātu sekmīgu 4. pantā minēto organizācijas pasākumu iekšējo koordināciju;
 - b) izveidotu tiešu sadarbību ar citu dalībvalstu iestādēm, kas minētas 4. pantā;
 - c) nodrošinātu šajā direktīvā paredzēto administratīvās sadarbības pasākumu nevainojamu darbību.
-

↓ (ES) 2016/2258 1. pants

2. Lai īstenotu un izpildītu dalībvalstu tiesību aktus, ar ko īsteno šo direktīvu, un nodrošinātu, ka darbojas administratīvā sadarbība, ko izveido ar šo direktīvu, dalībvalstis likumā nodokļu iestādēm paredz piekļuvi mehānismiem, procedūrām, dokumentiem un informācijai, kas minēti Direktīvas (ES) 2015/849 13., 30., 31. un 40. pantā.

↓ 2011/16/ES

3. Komisija paziņo katrai dalībvalstij visu vispārīgo informāciju par šīs direktīvas īstenošanu un piemērošanu, ko tā saņem un ko tā spēj sniegt.

V NODAĻA

ATTIECĪBAS AR KOMISIJU

27. pants

Izvērtēšana

1. Dalībvalstis un Komisija pārbauda un izvērtē to, kā darbojas šajā direktīvā paredzētā administratīvās sadarbība.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai visu būtisko informāciju, kas vajadzīga, lai izvērtētu, cik efektīva ir saskaņā ar šo direktīvu izveidotā administratīvā sadarbība, apkarojot izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nodokļu nemaksāšanu.

↓ (ES) 2018/822 1. panta
5. punkts

3. Dalībvalstis nosūta Komisijai gada novērtējumu par 8. līdz 11. pantā minētās automātiskās informācijas apmaiņas efektivitāti, kā arī sasniegtos praktiskos rezultātus. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem minētā gada novērtējuma paziņojuma formātu un nosacījumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru.

↓ 2011/16/ES (pielāgots)

4. Komisija , izmantojot īstenošanas aktus, nosaka to statistikas datu sarakstu, ko dalībvalstis iesniedz šīs direktīvas izvērtēšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 32. panta 2. punktā minēto procedūru.

↓ (ES) 2015/2376 1. panta
7. punkts

28. pants

Informācijas konfidencialitāte

1. Attiecībā uz informāciju, kas Komisijai paziņota, ievērojot šo direktīvu, Komisija saglabā konfidencialitāti saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro Savienības iestādēm, un to nedrīkst izmantot nekādiem citiem mērķiem kā tikai tiem, kuri vajadzīgi, lai noteiktu, vai un cik lielā mērā dalībvalstis izpilda šīs direktīvas prasības.
2. Informāciju, ko dalībvalsts paziņojusi Komisijai saskaņā ar 27. pantu, kā arī visus ziņojumus vai dokumentus, kurus Komisija ir izstrādājusi, izmantojot šo informāciju, var nosūtīt citām dalībvalstīm. Uz šo nosūtīto informāciju attiecas dienesta noslēpuma

ievērošanas pienākums, un to aizsargā tāpat kā līdzīgu informāciju saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura informāciju ir saņēmusi.

Komisijas izstrādātus ziņojumus un dokumentus, kas minēti pirmajā daļā, dalībvalstis drīkst izmantot tikai analītiskiem mērķiem, un dalībvalstis informāciju nepublicē un nedara pieejamu nevienai citai personai vai struktūrai, nesaņemot nepārprotamu Komisijas piekrišanu.

↓ 2011/16/ES

VI NODAĻA

ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

29. pants

Informācijas apmaiņa ar trešām valstīm

1. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde saņem informāciju no trešās valsts, kas ir prognozējami svarīga, lai pārvaldītu un īstenotu minētās dalībvalsts tiesību aktus, kas attiecas uz 2. pantā minētajiem nodokļiem, minētā iestāde, ciktāl tas atļauts saskaņā ar nolīgumu ar minēto trešo valsti, var sniegt minēto informāciju tām dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurām minētā informācija varētu noderēt, un visām pieprasījuma iesniedzējām iestādēm.

2. Kompetentās iestādes saskaņā ar to valsts noteikumiem par personas datu nodošanu trešām valstīm informāciju, kas iegūta saskaņā ar šo direktīvu, var nodot trešām valstīm, ja ir izpildīti turpmāk norādītie nosacījumi:

- a) informācijas nodošanai ir piekritusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, no kuras informācija nākusi;
- b) attiecīgā trešā valsts apņēmusies nodrošināt sadarbību, kas vajadzīga, lai savāktu pierādījumus par to darījumu neatbilstību vai nelikumību, kuri, iespējams, ir pretrunā ar nodokļu tiesību aktiem vai tos pārkāpj.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

30. pants

Datu aizsardzība

↓ 2014/107/ES (pielāgots)

1. Visa informācijas apmaiņa saskaņā ar šo direktīvu notiek, ievērojot Regulu (ES) 2016/679. Tomēr, lai pareizi piemērotu šo direktīvu, dalībvalstis ierobežo Regulas (ES) 2016/679 13. pantā, 14. panta 1. punktā \boxtimes un \boxtimes 15. pantā paredzētos pienākumus un tiesības, ciktāl tas vajadzīgs, lai aizsargātu minētās regulas 23. panta 1. punkta e) apakšpunktā noteiktās intereses.

↓ (ES) 2015/2376 1. panta
8. punkts

2. Regulu (ES) 2018/1725 piemēro jebkurai personas datu apstrādei saskaņā ar šo direktīvu, ko veic Savienības iestādes un struktūras. Tomēr, lai pareizi piemērotu šo direktīvu, Regulas (ES) 2018/1725 15. pantā, 16. panta 1. punktā un 17. līdz 21. pantā paredzēto pienākumu un tiesību joma tiek ierobežota, ciktāl tas vajadzīgs, lai aizsargātu minētās regulas 25. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās intereses.

↓ 2014/107/ES 1. panta 5. punkta
b) apakšpunkts

3. Finanšu iestādes, kas sniedz ziņojumus, un katras dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata par personas datu apstrādātājiem, piemērojot Regulu (ES) 2016/679.

4. Neatkarīgi no 1. punkta katra dalībvalsts nodrošina, ka katra tās jurisdikcijā esošā Finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, informē katru attiecīgo atsevišķo Personu, par ko jāsniiedz ziņojums, ka informācija, kura attiecas uz viņu un kura ir minēta 8. panta 4. punktā, tiks savākta un nosūtīta saskaņā ar šo direktīvu, un nodrošina, ka Finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, minētajai personai sniedz jebkādu informāciju, uz kādu tai ir tiesības saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679, laikposmā, kas ir pietiekami ilgs, lai persona varētu izmantot tiesības uz datu aizsardzību, un – jebkurā gadījumā – pirms attiecīgā Finanšu iestāde, kas sniedz ziņojumus, 8. panta 4. punktā minēto informāciju sniedz savas rezidences vietas dalībvalsts kompetentajai iestādei.

5. Informāciju, kas apstrādāta saskaņā ar šo direktīvu, uzglabā ne ilgāk kā nepieciešams šīs direktīvas mērķu sasniegšanai un – jebkurā gadījumā – saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem personas datu apstrādātāju jomā saistībā ar noilgumu.

↓ (ES) 2018/822 1. panta
6. punkts

31.pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un attiecas uz 10. un 11. pantu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.

↓ (ES) 2016/881 1. panta
8. punkts

32. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Administratīvās sadarbības komiteja nodokļu jautājumos. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

↓ (ES) 2018/822 1. panta
7. punkts (pielāgots)

33. pants

Ziņojuma sniegšana

1. Reizi piecos gados pēc 2018. gada 1. janvāra Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu.
 2. Reizi divos gados pēc 2020. gada 1. jūlija dalībvalstis un Komisija izvērtē, cik relevants ir IV pielikums, un Komisija iesniedz ziņojumu Padomei. Minētajam ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu.
-

↓ 2011/16/ES (pielāgots)

34. pants

Paziņošana

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

35. pants

Atcelšana

Direktīvu 2011/16/ES, kā tā grozīta ar V pielikuma A daļā minētajām direktīvām, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem V pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai .

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu , un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VI pielikumā .

36. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā 2020. gada 2. jūlijā .

37. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*